

Edebiyat Defteri

Rıdvan Kaya -Yazıları-

Oluşturulma Tarihi:
6 Şubat 2021 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Azrail Bidat Mı

Diyanetten Korkmamız sebebiyle biz imamlar bazı durumları saklamaktayız bunlardan biride İbranice kökenli olan Azrail'dir. Konuyu açıklamadan önce öncelikle Kur'an ayeti yazayım Kur'an'da şöyle buyrulur: " O kulları üzerinde egemendir ve üzerinize koruyucu melekler gönderir. Sizden birine ölüm geldiği zaman elçilerimiz onun canını hiç vakit geçirmeden alırlar. (6/61) İnsanların kişilik ve bilincini oluşturan programı (can) ölüm anından kişinin beyninden alıp bir daha döndürülmek üzere ana kitaba yükleyenler çoğul ifadeyle anılıyor. Demek ki Azrail adında bir tek meleğin bu işle görevli olduğu inancı bidattır. Azrail kelimesi " ayıran, bir şeyi bir şeyden çekip alan " manasında İbranice'den Arapça'ya geçmiş bir kelimedir . Kur'an ve hadislerde Azrail kelimesi kullanılmamaktadır. Ayrıca Kur'an'da Muhammed sûresi 27. Ayetinde şöyle demektedir: "Melekler onların canlarını çekip aldıklarında yine Nisa sûresi 97. Ayetinde " Şüphesiz meleklerin canlarını aldığı kimseler dikkat edilirse melekler denilmiş ayrıca En'am sûresi 61. Ayetindeyse elçiler denilmiş bu kelimeler açık ve net bir şekilde tek bir can alıcının olmadığını aksine birden fazla can alıcının olduğunu ispat etmektedir. İsteyenler Azrail kelimesini yinede google çeviriden bakıp kökenini görebilirler böylece içleri rahat eder ancak cemaatlere sorulduğundaysa hocaları yani liderleri Azrail'e inandığından kendileride inanmaktalar biz imamlarsa diyaneten çekinmekteyiz görevden atılmaktan korkmaktayız.

RABITA

Rabita tarikatlardaki en garip uygulamalardan biridir. Türkiye'de en yaygın tarikat olan Nakşibendiliğin en önemli uygulamalarından olan rabita şu şekilde yapılmaktadır: Mürit , abdestli olarak ve kibleye dönerek yere oturmakta şeyhinin iki başının ortasını hayalinde canlandırarak Allah'ı zikretmektedir. Rabitayla, şeyh ile mürit arasındaki sürekli beraberlik sağlanmaktadır. Fotoğrafın icat edilmesinden sonraysa rabitayı fotoğrafa bakıp yapan "modern nakşibendiler"de mevcut durumdadır. Bir başka acayip uygulamaysa şöyledir: "Rabitasız zikir yerine , zikirsiz rabita tercih edilmektedir. Zikir ve rabitadan birisi terk edilmek zorunda kalınırsa zikri terk etmenin daha uygun olduğu iddia edilmektedir. Zira bu inanca göre zikirsiz rabita erdirir fakat rabitasız zikir erdirmez."

Tarikatlarda kullanılan bazı temel deyimlerin Kur'an'daki kullanılışlarına bakılacak olursa "şeyh" kelimesi Kur'an'da " ihtiyar adam " manasında kullanılmıştır. (Hud sûresi 72. Ayet , Yusuf sûresi 28. Ayet) Kur'an'da " veli" kelimesi ise " dost , yakın" gibi manalarda kullanılmıştır. " Evliya" ifadesi ise bu kelimenin çoğul halidir . Kur'an'a göre; her Müslüman Allah'ın velisidir , Allah da onların velisidir. (Bakara sûresi 257. Ayet , Al-i İmran sûresi 68. Ayet) Kâfirler ise şeytanın velisidir, tüm kâfirler de birbirinin velisidirler. (Nisa sûresi 119. Ayet, 76. Ayet, Araf sûresi 27. Ayet) Mutlak anlamda gerçek dost sadece Allah'tır. Tüm dostlar ona nispetlidir. O halde O'ndan başka veli yoktur. (Bakara sûresi 107. Ayet, Tevbe sûresi 116. Ayet) Görüleceği üzere Kur'an'da 80den fazla yerde geçmekte olan " veli" veya evliya sözcükleri günümüzde takdim olan süpermen insanlar manasında kullanılmamıştır. Bu insanların yani şeyh ve evliya denilen kişilerin gösterdiği iddia edilen " keramet " olarak kabul edilen sözcüğe Kur'an'da rastlayamamaktayız. Ancak bu sözcükle aynı "KRM" kökünden birçok fiil Kur'an'da geçmekte ve bu sözcüklerle Allah'ın cömertliği , verdiği rızıkların bolluğu anlatılmaktadır.(Neml sûresi 40. Ayet, İsra sûresi 70. Ayet) Hindu anlatımlarını ve Hindu tarikatlarını andıran suni ailelerle, müritleri terbiye edeceğini söyleyen tarikatlar; insanları karanlık odalarda uzun süre aç ve susuz bırakıp onlara acı çektirip , kişinin ruh dengesini bozmuşlardır. Kur'an'a göre Allah , gerekirse imtihan için zorluk verir ve bu zorluk ne olursa olsun Müslüman buna sabreder. Ancak bu zorluklar hayatın doğal akışında insanın karşısına çıkar yoksa çile olsun diye , zorluk olsun diye insanın kendisine işkence etmesi yoktur. Kur'an'da hiçbir dayanağı ve dinde yeri yoktur.

ORUCA BAŞLAMA VAKTİ

Günümüzde oruç Kur'an'da bahsedilen vakit biraz fazla tutulmaktadır. Kur'an'da oruç şöyle geçmektedir: Tam yerinin beyaz ipliği siyah iplikten sizce seçilinceye kadar yiyin için; sonra da orucu gece oluncaya değin tamamlayın. (Bakara sûresi 187. Ayet) Beyaz iplik sizce siyah iplikten ayrılıncaya kadar diyor yani gecenin gündüze yakın anı gecenin gündüze dönüş anından bahsetmektedir.

Tan yerinin ilk ağarmaya başladığı , fecir vakti , yani gecenin gündüze yakın vaktinden itibaren ki esas sabah namazının kılınma vaktidir. Allah beyaz iplikle siyah ipliğin ayırt edilme anından itibaren , yemeyi içmeyi kesin diyor. Bu andan itibaren oruca başlayın diyor. Ayrıca dikkat edilirse Güneş'in doğuşundan bahsetmemektedir. Gecenin gündüzle buluşma anı tarif edilmektedir. Allah bizlere gecenin konumunu açıklamak adına , bazı şeylerin fark edilecek duruma , geliş anının tarifini , örneğini vermektedir.

Şimdi de isterseniz fecri açıklayayım fecr ; yarma , akıtma ve fıskırma anlamlarına gelmektedir. Gecenin sonu ile imsâk arasında seher vakti bulunmaktadır. Seher gündüzün ilk ışıklarının gecenin karanlığına karışmasına denilmektedir. Bu vakitte hem gündüzün hem gecenin belirtileri olur. Sonra kızıl ışıklar ufku yarmaya başlar. Arapça'da sabah kızılılık demektir. En'âm sûresi 96. Ayetinde geçen fâlia'ul - ısbah , seherin başından itibaren ufuktaki karanlığa karışan kızıl ve beyaz ışıkları bölen kızıl kuşaktır . Her gün üç doğuş ve üç batış olmaktadır. Doğanlar ; fecri kâzib , imsâk ve Güneş'tir. İmsâk ikinci doğuşla başlamaktadır.

Cuma Namaz'ı

Kadın , erkek Tüm gerçeği onaylayanlar haftada bir Cuma (toplantı) günü açık bir duyuru ile çağrılır ve namazı erkek veya kadın bir Müslüman'ın önderliğinde topluca gözettikten sonra herkes tekrar işine döner. (62/9-11) Duyuru Allah'ı anmaya bir çağrı olup başka isimler zikredilmez . (72/18-20) Hutbe namazın bir parçası olmayıp toplantıdan yararlanılarak yapılan bazı hatırlatmalar ve güzel öğütlerden ibarettir. Mescitler (camiler) sadece Allah'a özgülenmeli Allah'ın ismi bir levhaya asılmışsa O'nun ismi yanında hiçbir ismi özellikle yerleştirmemeliyiz (73/18-20) . Mescitler topluma açık yerler oldukları için mescitlere gidenler temiz ve güzel giyinmelidir. (7/31)

İki Vakit Namaz Farzdır

Günümüzde sanılanın aksine 5 vakit değil 2 vakit namaz Kur'an'da bizlere farz kılınmıştır. Bunlar sabah ve akşam namazlarıdır. Kur'an'da namaz "salat" kavramıyla geçmektedir. " Sabah namazı " ismi Nur süresi 58. Ayetinde geçmektedir. " Fecir" gecenin karanlığında Güneş'in ilk ışıklarının çıkışını ifade etmektedir. Bu süreç Güneş'in doğuşuna kadar devam etmektedir . Adından varlığı belli olan sabah namazının Hud süresi 114. Ayetinde vaktide tam belli olmaktadır. Zira ayette şöyle geçmektedir: " Gündüzün iki tarafında , gecenin yakınlarında namaz kıl. Güzellikler çirkinlikleri giderir. (Hud süresi 114. Ayet) " Nehar" " gündüz" " leyl" " gece" anlamına gelmektedir. " Tarafeyinnehari" tabiri gündüzün iki tarafını ifade etmektedir. Gündüzün başlangıcını Güneş'in doğuşu , günün bitişini Güneş'in batışı olarak ele alacak olursak günün iki tarafında sabah ve akşam namazları vardır. Bu zamanların tam anlaşılması için " zülefen minnelleyl" tabiri ile bu vakitlerin , aynı zamanda gecenin gündüze yakın zamanları olduğu vurgulanmaktadır.

Yani sabah namazı , ismi ile Nur süresi 58. Ayetinde geçmektedir. Bu isim aynı zamanda "salatul Fecir" adından da belli olduğu gibi günün ilk ışıklarıyla başlamakta ve günün başlangıcı Güneş'in doğuşuyla bitmektedir. Akşam yani İşa namazının ismi de Nur süresi 58. Ayetinde geçmekte sözlükten " işa" sözcüğünün anlamına bakanlar , Güneş'in batışından havanın kararmasına kadar olan vakte, yani Türkçe'deki tabiriyle " akşam" denilen vakte " işa" denildiğini görürler. Bu tabir Yusuf süresi 16. Ve Naziat süresinin 46. Ayetinde de geçmekte ancak diğer iki ayetteki aynı kelimeyi " akşam " diye çeviren bazı çevirmenlerin , bu kelimeyi Türkçe bir kelime olan " yatsı namazı " diye çevirmeleri mezhep izahlarının etkisinde kalmalarından kaynaklanmaktadır. Fakat " yatmak" kökeninden gelmekte olan yatsı kelimesinden maksat " işa namazının" yatmadan önce kılınan farz namaz olması ise bu doğrudur. Ayette buna işarete var. Ayetin aslıysa şöyledir : "Ey iman edenler ! Yönetiminiz altındakilerle , ergenlik yaşına gelmemiş olanlarınız sizden üç vakitte izin istesinler . Fecir (sabah) namazından önce, öğle vakti elbisenizi çıkardığınızda , işa (akşam) namazından sonra çıplak olabileceğiniz üç vakittir bunlar. (Nur süresi 58. Ayet) Ayrıca yine bunu destekleyen diğer bir ayet İsra süresi 78. Ayettir.

Vahdeti Vücut

VAHDETİ VUCÛD

Vahdet-i vücud teorisi bize tamamıyla gayri müslimlerden geçmiş olup bunu İslam'a yerleştiren kişi İbnül Arabî'dir. Özellikle Hind ve İran Zerdüştlüğünden geçmiş olup Zerdüştlükteki (Heme O'st) " Her şey O'dur" görüşü Hallaç ve Beyazıd gibi ilk Zerdüştlük olduğu söylenen sûfiler tarafından seslendirilmiştir. Yeni Eflatuncu sudur teorisinin aşağı yukarı tüm İslam alimleri denilen kişiler tarafından benimsenmesi , Gazalî'nin nur metafiziği ve son olarak Sühreverdi'nin İşrak teorisi, İbnü'l Arabî'de vahdet-i vücûd olarak son şeklini almıştır.

Ayrıca; İbnü'l Arabî İspanya'daki Kabalistlerden de etkilenmiştir. Vahdeti Vücûd felsefesinde Kabala felsefesi gibi , Allah'la yarattığı herşey arasında bir tür " bütün parça" ilişkisi kurmaktadır.

Öncelikle Vahdet-i vücûdun İslam'a nasıl yerleştirildiğine bakıp sonrasında Tevhid'i açıklayayım.

İbnü'l Arabî - " hatm-i velayet" teorisini Hâkim et -Tirmizi'den almış Hermetizm ve Pisagorculuktan gelen , kendisinin , evliya ilmi dediği cefr ve ebced ilmini İspanya'daki Kabalacı Yahudiler'den ve İhvan-ı Safa'dan aldığı söylenir.

Vahdet-i vücûd felsefesini Endülüs'teki İbn-i Mesere ekolünden aldığı söylenir ki İbn-i Meserre bir İşrakî'dir. İbn-i Rüşd zaten arkadaşydı. SudurTeorisini Plotinus'den almıştır.

İbnü'l Arabî ayetlerin sebab-i nuzûlüne , siyak ve sibâkına , müteşabih olmasına , dil ve gramer yapısına bakmamıştır. Ayetlerin lafz ve medlûlüyle hiç bağdaşmayan anlamlar vermiştir. En'am sûresi /124'teki ... Allah elçilerine verilen benzeri bizde verilinceye kadar asla inanmayacağız derler. " Allah , elçilik görevini kime vereceğini çok iyi bilir. " Ayetindeki ilk cümlelerin sonunda bulunan " Resulullah" kelimesini mübteda yapar . Böylece " Allah'ın elçileri Allah'tır. hükmüne ulaşmış vahdet-i vücûd düşüncesini ayete onaylatıvermiştir.

Bazı sûfiler'se Kamer sûresi/49'u yani " Şüphesiz ki, Biz her şeyi bir ölçüye göre yarattık" ayetini ortadan ikiye bölerek " Biz her şeyiz/ Her şey Allah'tır" anlamı çıkarmışlardır.

Hatem-i evliya teorisine velilerin peygamberlerden üstün olduğunu iddia etmiştir. Hatta tüm peygamberler padişah parasını hazinedarından aldığı gibi ilmini bu son veliden almışlardır kendisine göre.

İbnü'l Arabî'nin felsefesinde , ahiretin ve " ahiret azabı"nın yeri yoktur. Çünkü Allah'ın sürekli tecellisi olan " âlemler" , ebedî ve ezeldir. Cennet ve cehennem bir mahall/ yer değil, nefsin halet-i ruhiyesidir, yani bir makam ve haldir.

Şimdi de tevhide gelelim . Tevhid iki anlama gelmektedir; Birincisi, Allah'ı birlemek , O'nun sıfatlarını kimseye vermeyerek , O'nu tenzih etmektir. Diğeri ise ; iki şeyi bir araya getirmek birleştirmektir.

Sûfiler tevhidi, bu ikinci şekliyle kabul ederek , onu vahdete çevirmişlerdir. Halık ile mahlûk'u birleştirmiş(vahdet-i vücud) ve buna Âriflerin tevhidi demişlerdir.

Böylelikle İslam'ın mümeyyiz vasfı olan tevhid inancı kaybolmuş, son din İslam; dinlerden bir din konumuna düşürülmüş , hatta ilkel paganizme rucû ettirilmiştir.

Vahdet-i vücûd; Brahmanizmin, Stoacılığın , Yeni Eflantuculuğun ve sûfiliğin benimsediği kadim bir düşüncedir. Zira Brahmanlar her şeyi Allah görmekte ; Brahman'ın âlemin bizzat kendisi olduğuna , diğer şeylerin tümünün araz ve bu hakikatin farklı tezahürleri olduğuna inanmaktadırlar.

Stoacılar , Allah ve âlem tek varlıktır. Tanrı fiziktir/ tabiattır" demektedirler.

Vahdeti vücud teorisini anlamak için sudur teorini bilmek gerekmektedir. Kısacası sudur teorisi Pagan filozof

Platinus'un yaratılış teorisidir. Daha doğrusu bu teoride yaratılış yoktur. Sudur (doğma ve taşma) vardır. Farabî ve İbn-i Sina'nında benimsediği bir teoridir. Farabî'ye göre ; üç varlık alanı olup , en üstte mutlak bir olan Tanrı , sayıları on olan göksel akıllar/:melekler / ruhaniker ve en altta ilk madde "heyula" vardır.

Ruhaniler/ semavi akıllar Tanrı ile maddi âlem arasında aracılık etmektedirler.

İbnü'l Arabî'nin vahdet-i vücûd teorisi , Einstein ve Haaking'in kozmoloji modelleri gibi bir varlık teorisidir. Fizikçilerin modelleri Tanrı'yı işe karıştırmaksızın evrenin oluşumu hakkında bir takım spekülâtif varsayımlar içermektedir.

Allahu Kebir Kur'an'da Geçer

Ekber kıyaslama sıfatı olup "Ekber: kelimesi ve benzerlerine Arapça'da ismi dafdil denilmektedir. Yani "ekber" kebirin ismi dafdili olup ismi dafdilin temel kuralıysa aynı türdeş veya benzer ""en az iki şey gerekmektedir". Mesela büyük daha büyük , uzun daha uzun gibi örnekler verilebilir . " Ekber" ismi dafdiline Kur'an'da 22 ayette 24 kez rastlanmakla beraber hiçbirinde Allah için kullanmak bir yana ima bile esilmemektedir. Çünkü büyük sıfatı / ismi tam olarak 99 isminden biri olan El-Kebir'dir Bunun sebebiyse Allah,la kıyaslabilecek başka hiçbir canlı cansız ve ilah bulunmamasındandie. Allah kendisini kebir gören bir varlıktan söz etmekle beraber büyüklendi, kibirlendi demektir. O varlıksa birçok ayette dikkat çekilmekte olan , apaçık düşman olan şeytandır. Şeytan bende öğüt verim deyip ilahlık iddiasında bulunmuş ancak Allah'tan korktuğu için Allah'ı ekber olarak görmüştür. Şirk dünyanın kalbindeki gizli ilah şeytandır. Şeytanda bu sloganı onlara benimsetmiştir.

Kebirle ilgili olarak Kur'an'da şu ayetler dikkatimizi çekmektedir. Nisa suresi 34. Ayetinde " Allah çok yücedir, büyüktür." Denilmektedir.

Hac suresi 62. Ayetinde Muhakkak ki , Allah Aliyy'dir, kebirdir."

En büyük demek başka büyükler var demektirki Allah'tan başka büyük yoktur.

Allah Kur'an'da kıyas yapılan yerlerde ekber kelimesini kullanmaktadır Bunlardan biriside Nahl suresi 41. ayet olup ayette şöyle geçmektedir. " Ahiretin ödülü, mutlaka daha büyüktür."

Bende bu noktaya iman ettikten sonra namaza dururken Allahuekber demiyorum. Yani Allah en büyüktür demiyorum. Allahu kebir yani Allah büyüktür diyorum. Zaten Allah İsra suresi 110. ayetinde şöyle demektir. " De ki : " İster Allah diye yakarın , ister Rahman diye yakarın. Hangisiyle yakarsanız yakarın , en güzel isimler O'nundur. Namazında sesini yükseltme , kısma da . İkisi ortası bir yol tut. "

Bir Müslüman eğer kalpten iman ettiyse Allah'ın huzurunda durduğu zaman sen en büyüksün demek olan Allahuekber dememeli Yarabbi büyük olan ulu olan yüce olan Rahman olan sadece sensin demelidir.

İsa İnsandır

Tevrat , Zebur ve İncil olarak bilinmekte olan metinlerin tercümesi bir asır önce padişahın emriyle yapılmış olup daha sonra bu tercüme üzerinde bazı sözcükler Yeni Türkçe'ye uydurularak günümüze kadar gelmişlerdir. Bundan bir asır önce tercüme yapan kişinin " İbranice, Kildani ve Yunani dillerine" ne kadar vakıf olduğuyasa bilinmemektedir. Herhalde o zaman mevcut olan yabancı çevirilerden aktarılmış olsa gerek çünkü aynı yanlışlar ne yazık ki Türkçe çeviride de yer almıştır. Tevrat, Zebur ve İncil'in çevirisinde Rabbinik İbranice, Biblik Aramice vede Helenistik Grekçe bilmek gerekmektedir. Ayrıca ilk çeviriler içinse Latince'de bilmek gerekmektedir. Şimdi de gelelim yanlış yapılan çevirilerle İsa'nın nasıl Tanrılaştırıldığına Tevrat'taki Davut'un mezmurları 110:1deki bir ifadeyi İsa , kendisi için söylendiğini vurgulamakta , " Bana niçin Davut'un oğlu diyorsunuz . Davut bana Rab demektedir" diyor. Böylelikle Tanrı anlayışı üzerinde , kafalar karıştırılmakta ve bu Tevrat ifadesinin İncil'lerde birçok yerde İsa'nın Tanrılığı'nı ispat etmek için devamlı kullanıldığı görülmektedir. Konunun iyice anlaşılması için , Mezmur'un , "Rab, Rabbime dedi" kısmının Tevrat'ta orijinal İbranicesi'nede bakalım: "Niem YHWH la-adoni" burada adoni sözcüğü aynen Yunanca'daki Kyrios kelimesi gibi efendi anlamında , hem insan için hemde Tanrı için kullanılan bir sözcüktür. İncil'lerin İbranice orijinallerinde, İsa'ya hiyap şekillerinde efendim anlamında "adonai" de kullanılmıştırki, Yunanca çevirilerinde " Kyrios'un en önemli sebebi bu olmalı ve İsa'nın kimliğinin karıştırılmasında en önemli faktörlerden biri olduğu muhakkaktır. Ancak bununla insana hitap edilmiş olacağını , İsa için başka bir hitap şekli olan ve Yunanca İncil'lerde orijinal halini görmekte olduğumuz Aramice "Rabbi" kelimesi bize en önemli kanıttır. Eğer Yahudiler için İsa Tanrı olmuş olsaydı bir insana hitap edildiği gibi , Tanrı olan birine " Rabbi" diye hitap etmezlerdi. Bunlardan da anlaşılacağı üzere İbranice Tevrat ifadesinden anlaşılıyor ki , önce bu ifade de iki defa Rab manasında bir terim kullanılmamaktadır. Rab olarak çevrilen sözcüğün ilki "YHWH" Yahovah veya Yahve okunan , Yahudilerin Tanrı'sının özel adıdır. İkinci sözcük "Adoni" ise İbranice'deki " Adonam" sözcüğüdür. Bu sözcüğü anlamak içinse Tanrı için mi yoksa insan için mi olduğunu anlamak gerekmektedir. Bunu doğru anlamak için Tevrat'ın Yahudi din adamları tarafından yapılan , İngilizce çevirisine bakalım " The Lord said to my lord" burada durum çok açık bir şekilde anlaşılmaktadır. İngilizcede ikinci " lord" küçük harfle başladığından bu hitap bir insana ait olan " efendi" anlamında bir hitap şeklidir. Dolayısıyla bu Mezmur'daki şiirde ;Tanrı Yahova'nın , bir insana hitap ettiği kesinleşmektedir. Ve bunun doğru çevirisiyse şöyledir: "Yahovah efendime dedi ki " veya " Tanrı efendime dedi ki" Yani Tanrı Yahovah yaratılmış olan bir insana seslendiği çok açıktır. Şimdi İbranice orijinalini yukarıda görmüş olduğumuz ifadenin Yunanca Tevrat olan septuagente nasıl çevrildiğine bakalım " allhouia ecomologh somai soi kurie " çeviri aynen İbranice'deki " Yahovah efendime dedi ki" manasındadır. Çünkü Tevrat'ın Yunanca çevirisi olan septuagent MÖ 3. Yüzyılda , 70 Yahudi asıllı din adamı tarafından İskenderiye'de yaşayan ve İbranice'yi unutmuş Yahudiler için yazılmıştır. Allhouia , Yahovah ve Kurie , Adonai anlamında efendim olarak dosdoğru bir şekilde çevrilmiştir. Şimdi de aynı ifadenin Markos İncil'ine Yunanca nasıl aktarılmış olduğuna bakalım; " eipen o kuriov tw kuriw " bütün meselenin özü buradadır. Yahovah manasındaki " allhouia" nedense Yunanca Tevrat'ta , yine Yunanca olan Markos ve diğer İncil'lere aktarılırken " Kuriov" , yani " efendi" olarak aktarılmıştır. Böylece çok açık olan " Tanrı efendime dedi ki" ifadesi " Efendim efendime dedi ki " olmuştur. Hristiyan uzmanlar tarafından İngilizce yapılmış olan çevirilerde , YahudilerinTevrat çevirilerinin yanlışlığı " The Lord said to my lord" şeklinde olduğunu , bununda Tanrı 'nın Tanrı'ya seslendiği şeklinde olduğunu görmekteyiz . Zaten Yahudilikte kesinlikle Tanrı'nın tek olmasından dolayı burada ikinci bir Tanrı'ya sesleniş olduğunu düşünmek mümkün değildir. Konuya asıl açık getirecek olan son derece önemli olan ayrıntı İncil'lerin elimizde bulunan Yunancaları yazılırken bilerek veya bilmeyerek Yunan asıllı yazarlar Yahve sözcüğünü Kuriov diye kullanmış oldukları için kavramlar iyice karışmış durumdadır. Bu ayrıntıda yine benim iddialarımı doğrulayan ve İsa'nın nasıl zorlama yorumlarla Tanrılaştırıldığına önemli kanıtlarındandır. Yahudi olan septuagent çevirmenlerse bu ayrıntıyı çok iyi bildikleri için hata yapmamışlardır. Hristiyan yayınevlerinden birisi Tevrat çevirilerinde 1997 ile 2000 yılında bir çeviri farklılığına gitmiştir. 1997 yılındaki çeviride " Rab Rabbime dedi , Ben düşmanlarını senin ayaklarına basamak koyuncaya kadar , sağımda otur." (Tevrat Mezmur 110) 2000 yılındaysa " Rab efendim " Ben düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek sağımda otur. " (Tevrat Mezmur 110) Dikkat edilirse 2000 yılındaki çeviride " Rab" efendi olmuş durumdadır. Buda anlatmış olduğum " Rab'le ilgili anlatımımın doğruluğunu göstermektedir. Ancak yinede doğru çeviri " Tanrı efendime dedi" şeklinde olmalıydı. Buna rağmen Yunanca olan İncil'lere aynı ifade tahrifatlı aktarıldığından , " Rab Rabbime dedi ki " olarak bırakmışlardır. Ancak onların yapacağı birşey yok çünkü Yunanca İncil'lerinde böyle farklı yazılmıştır. Üniteryan (tevhidçi) Kilse bu gerçeği anlayarak buralarsa İncil'lere insan eli karışmış olduğunu kabul etmiş ve teslisi terk etmişlerdir. Şunuda belirtmeliyimki Tevrat'taki bu ifade Tanrı'ya ait bir seslenişte değil , Davut'un yazmış olduğu bir şiirdir ve herkes bilirki , şiirlerde her türlü hayali benzetme ve anlatımlar kullanılır. Hristiyanlar bunlara rağmen teslis inancına girmektedirler bunun sebebini öğrenmek için Carlos Madrigal'ın " Üç Tanrı mı Tek Tanrı mı? " isimli eserine bakalım şu ifadeleri kullanmaktadır: " Yehova diyor , seni Yehova azarlasın (bkn. Zekerye 3:2) Bu ayetlerde Tanrı bir " Ben " olarak kendine bir " sen " olarak sealendiği veya kendisinden söz ettiği açıkça görülmektedir. Şimdiyse Tevrat'ta aslında ne geçtiğine bakalım " 1 Rab , meleğinin önünde duran Başkâhin Yeşu'yu ve onu suçlamak için sağında duran şeytan'ı bana gösterdi . 2 Rab'bin meleği şeytan'a Rab seni azarlasın , ey şeytan !" Dedi. " (Tevrat Zekerya 3) Dikkat edilirse burada yazarın iddiasıyla ilgili herhangi bir ilgi yoktur. Burada sen duye hitap edilen şeytandır. Bunları teslise dökmek içinse yazar şunları kullanmaktadır. " Herbiri , üçünün arasındaki ilişkiler sayesinde bir benlik olarak belirir. Tanrı'da hem bir " Ben" , hemde bir " sen" ve bir " O" vardır. Bu nedenle , Tanrı Tanrı'ya " ben " seni "

seviyorum vb diyebilir. " Rab Rabbime desi ki... "(Mezmur 110:1) " Tanrı seni meshetti ey Tanrı....." (Mezmur 45:6-7) veya " Yehova desi , seni Yehova azarlasın....(Zekerya 3:2) ayetlerinde olduğu gibi ." Yazar Mezmur 45:6-7'de " Tanrı'nın Tanrı'yı " meshettiğini ve dolayısıyla iki değişik Tanrı'dan söz ettiğini iddia ederek , kendisine hitap edilen diğer Tanrı'nın , İsa olduğuna delil getirmektedir. Şimdiyse bu Tevrat ayetinin tamamını görelim . Kimin kime hitap ettiğini anlayalım . " 6 Ey Tanrı , tahtın sonsuzlukar boyunca kalıcıdır , Krallığının asası adalet asasıdır. 7 Doğruluğu sever , kötülükten nefret edersin. Bunun için Tanrı , senin Tanrı , seni sevinç yağıyla arkadaşlarından daha çok meshetti." (Tevrat mezmur 45) dikkat edilirse tam bir metin içinden cımbızca çekilip alınmış bir ifade yine Mezmurlardan ancak bu beytin başında bir krala övgü için ve se " Âdemoğullarından daha güzelsin diye bir insana yazıldığı belirtildiği halde buradaki ifade de " arkadaşlarından daha çok meshedilen olunca hitap edilen bir insandır. Yine Galatya9-5i de aynı şekle sokmaktadırlar söyleki aslı 1. σάρκα κατὰ τὸ Χριστὸς ὁ ὢν ἐξ καὶ bakın burası bir cümle.

2. πατέρες οἱ ὢν ἀμήν

bu ikinci cümle. ve "AMİN" İFADESİYLE SON BULUR.

3. cümlede ise tanrı ile ilgili ifadeler yer alır. yani isa ile ilgili bir ifade değildir. protestanlar bu 3.cümleyle diğerlerini karıştırıp isanın tanrı olarak anıldığını soylarler. oysa "amin" ifadesiyle ikinci cüme son bulur ve 3. cumle baslar. o da sudur:

αἰῶνας τοῦς εἰς εὐλογητὸς, Θεὸς πάντων ἐπὶ ὧν ὁ

bu cümlelerin ise birebir çevirisi şudur: çağlar boyu mubarektir Allah, herşeyin üzerinde.

Ayrıca yine The son of God direkt Tanrı'nın oğlu diye yorumlanmış halbuki anlamı Tanrı'nın yolundaki kul demektir.

Kadın Erkeğin Kaburga kemiğinden Yaratılmamıştır

Kadın erkeğin kaburga kemiğinden yaratılmamıştır. Ancak Tevrat'tın yanlış tercümesinden esinlenerek uydutulan hadise inanların bu inançları sebebiyle Nisa suresi 1. Ayetini yanlış yorumlamalarından dolayı kadının erkeğin kaburga kemiğinden yaratıldığı iddia edilmektedir. Halbuki gerçek hiçte öyle değildir. Gerçekte Nisa suresi 1. Ayetinde kadın ve erkeğin tüm insanların tek bir özden yaratılmış olduğu o özde eşinin vücuda getirildiği şöyle bildirilmektedir. Ey İnsanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan, ondan da eşini yaratan, ikisinden pek çok erkek ve kadın üreten Rabbinizi dinleyin. Adına birbirinizden isteklerde bulunduğunuz ALLAH'a saygı gösterin; akrabalara da... ALLAH elbette sizi Gözetlemektedir.(Nisa suresi 1. ayeti) görüldüğü üzere Allah tüm insanları tek bir özden yani nefisten meydana getirmiştir. Ayrıca yine Hucurat suresi 13. ayeti , Nisa suresi 1. ayetine paralel olarak ve destekleyici olarak, Allah'ın biz insanları bir erkek ve bir diğiden yarattığı bildirilmektedir , en seçkin olanımızın ise sakınılması gerekenlerden en çok sakınanın olduğu söylenmektedir. Allah Havva'yı Adem'i yarattığı gibi topraktan çamurun süzölmüşünden yaratmıştır. Bu durum En'am suresi 2. ayeti ile Müminun suresi 7,8,9. ayetlerinde geçmektedir. Ayrıca Havva ismi Kur'an'da kesinlikle geçmemekte olup Havva ismine Tevrat'ın Yaratılış bölümünde rastlanmaktadır. Her ikisinin de içinde çıktığı tek bir öz yani nefsi vahidedir. Sonra bundan erkekler ve kadınlar çoğalıp türemiştir. Ayrıca o zamanlarda birtek Adem ile Havva bulunmayıp bir sürü insan vardı. Peki bu durumda Tevrat'ta niye kaburga diye yer alıyor diyebilirsiniz. Aslında durum çok basit kaburga olarak çevrilen sözcük İbranice tsela kökünden gelmekte ve yan taraf gibi bir anlamı bulunmaktadır. Nitekim Tevrat'ın eski kısımlarında da defalarca geçen bu sözcük tselo eril çoğul anlamında tsalim , her iki taraf anlamında ulutsela veya çoğul tselot gibi her seferinde bu anlamda çevrilmiştir. Bu şekilde değerlendirildiğinde Tevrat'ın Yaratılış bölümünde geçen Adem Hava'da birinin her yarısı , diğer tarafı karşıtı gibi anlamlara gelmektedir. Burada bahsedilen kaburga olmayıp eşit iki yarıdır. Ayrıca yine Tevrat'ta Havva'nın yaratılışı için geçen bu sözcük huy tabiat anlamına gelmektedir. Kadını erkeğin huyundan yarattık denmesi onunla aynı ölçüde değerlere sahip olduğu anlamına gelmektedir. Dil bilimcilere göre zamanında " kaburga kemiğinin " anlam karmaşası dolayısıyla değişip ortaya çıktığı söylenmektedir.

Toplantı (Cum'a) Namazı Her gün kılınabilir

Müslümanlar içinde buldukları şartlar gereği yevm'ul cum'a yani toplantı gününü haftanın başka bir gününde veya günün değişik saatlerinde kılabilirler.

Cum'a sözcüğü " toplanma " anlamındaki c-m-a kökünden gelmekte olup dil bilimcilerden A'meş "Cum'a " , Âsım ve Hicazlı dil bilimcilerse cumu'a diye okumaktadırlar . "Cum'a" diye okumak " Kaylogulları" lehçesine göredir. Yevm(gün) ve cem (toplanma) sözcüklerinden oluşmakta olan yevmu'l cum'a tamlaması, " toplanma günü" , " toplantı günü" demek olup Arapların haftanın günlerinden "el- Arube" dedikleri gün, sonradan yevmu'l-cumu'a yani toplantı günü olarak değiştirilmiştir. Yevmu'l -cum'a terkiibini , cum'a günü şeklinde çevirmek , Arapça iki sözcüğün birini Türkçeleştirip diğerini Arapça olarak bırakmaktırki, bu hem yanlıştır, hemde anlamın kapalı olmasına sebep olmaktadır. Bu da , beraberinde birçok yanlış inanç ve ameli getirmektedir. Bu sebeple yevmu'l -cum'a terkiibine " toplantı günü" anlamının verilmesi gerekmektedir. Cum'ayı farz kılan âyet Bakara süresi 238. Ayetidir. Cum'a süresi 9. ayeti değildir. Sonra da toplantı günü , salât için çağrılınca " Allah'ın anılmasına hemen koşulması" istenmiştir. Bakara süresi'ndeki es-salâtu'l vusta muarref yani belirtili bir sıfat tamlaması olup bir başka ifadeyle sıfat ve mevsim, lam-ı tarifli olup nekre yani belgisiz değildir. Yani salâtu'l vusta , özel isim konumunda olup herkesin bildiği bir salâttır. Yine ayetteki salâtları ve salâtu'l vustayı , koruyun ifadesinde , iki meful (tümleç ; belirtili nesne) bulunduğundan salâtu'l vusta'nın bildiğimiz salâtlardan ayrı, başka bir salât olduğu anlaşılmaktadır. Bu sebeple, salâtu'l vusta'yı günlük salâtlardan biri olarak kabul etmek hatadır. Yine Ebu'l Ha sen , "es-salâtu'l vusta Cum'a salâttır. Salâtların en hayırlısı Cum'â salâttır. Kim buna muhalefet ederse hata eder demiştir. İbn Side'de , el-Muhkem isimli kitabında , " Kim salât-ı vusta Cuma'dan başka birşey derse hata eder" demiştir. Yani anlaşılacağı üzere orta demek olan vesat sözcüğü Araplar arasında ; " hayırlı , yararlı" anlamında kullanılmaktadır. O halde v-s-t sözcüğünün ismi tafdili ve müennes(dişil) kalıbı olan el-vusta ile müzekkerleri kalıbı olan evsat sözcükleride , " en hayırlı , en yararlı" anlamına gelmektedir. Yani toplantı günü namazı Bakara süresi 238. Ayetiyle farz kılınmış olup daha sonra da Cum'a suresi'nde buna gönderme yapılmıştır. Ancak Arube adını , "Cum'a"ya dönüştüren kişinin kimliği hakkında bir netlik bulunmamakla beraber bazıları bunu , Daru'n Nedve'de toplantı için Kureyş'in bazıları da peygamberimiz Muhammed'in atalarından Ka'b b -Lüey'in değiştirdiğini ileri sürmektedirler. Kılask kaynaklarda olay şöyle yer alır:

İbn Sîrîn şöyle dedi:

— Medîneliler Peygamber (s.a) Medîne'ye gelmeden ve cum'a (farzı) inmeden önce cum'a için toplandılar. Bu güne cum'a adını verenler de onlardır. Şöyle ki: Onlar dediler ki: "Yahudilerin yedi günde bir ara ya gelip toplandıkları bir günleri vardır: Cum'artesi; Hristiyanların da böyle bir günleri vardır: Pazar. Gelin biz de kendimiz için bir araya gelip toplanacağımız, Allah'ı anıp namaz kılacağımız ve birtakım hatırlatmalarda bulunacağımız bir gün kararlaştıralım" dediler, ya da buna benzer sözler söylediler. Yine dediler ki: "Cum'artesi yahudilerin, Pazar Hristiyanların günüdür; siz de bu günü Arube günü olarak tesbit ediniz. Bunun üzerine (Ebû Umâme künyeli) Es'ad b. Zurâre'nin (r.a) etrafında toplandılar. O da o gün onlara iki rekât namaz kıldırıldı, onlara öğüt verdi. Bir araya gelip toplandıkları vakit, bugüne "cum'a" adını verdiler. Es'ad onlara bir koyun kesti, sayıca az oldukları için öğlen ve akşam onu yediler. İşte İslâm târihindeki ilk cum'a budur.

Derim ki: İleride de geleceği üzere rivâyet edildiğine göre o vakit 12 kişi idiler. Yine bu rivâyette belirtildiğine göre onları bir araya toplayıp onlara namaz kıldırılan kişi Es'ad b. Zurâre'dir. Abdu'r-Rahmân b. Ka'b b. Mâlik'in babası Ka'b'dan rivâyet ettiği hadiste de –geleceği üzere– böyledir.

El-Beyhakî de şöyle demektedir:

— Bize Mûsâ b. Ukbe'den, o İbn Şibab ez-Zühri'den rivâyet ettiğine göre Mus'ab b. Umeyr Rasûlullah (s.a) Medîne'ye gelmeden önce Medîne'de Müslümanları Cum'a namazı için toplayan ilk kişidir.

El-Beyhakî dedi ki:

— Mus'ab'ın Cum'a namazı için Müslümanları Es'ad b. Zurâre'nin yardımıyla toplamış olması ve bundan dolayı Ka'b'ın bu işi ona [Mus'ab'a] izafe etmiş olması da mümkündür.

Hicretten önce Medîne'deki Müslümanlara İslâm'ı öğretmek için gönderilmiş olan Mus'ab İbn Umeyr'e mektup yazarak, "Yahudilerin açıktan Zebur okudukları güne bak, siz de kadınlarınızı ve oğullarınızı toplayın da zeval vaktinden sonra Allah'a iki rekât (namaz) ile takarrub edin." Bu emir üzerine Mus'ab, Medîne'de ilk Cum'a kıldırılan kişi olmuştur. Bu görevi Peygamber Medîne'ye gelinceye kadar sürdürmüştür." Mus'ab'ın (r.a) Cum'a namazı kıldırıldığı ilk cemaatin sayısı, 12 idi.

Peygamberimiz henüz hicret etmeden Yesribli [Medîne'nin o zamanki adı] Müslümanlar Es'ad İbn Zurâre ile birlikte toplanıp, istişarede bulunurlardı. "Yahudiler ve Hristiyanlar haftada bir gün toplanıyorlar, biz de haftada bir toplanalım" diye karar alıp toplanmaya başladılar. Ve toplantı gününün haftanın altıncı günü (bize göre beşinci gün)

olmasına karar verdiler. Çünkü o gün Yesrib'de pazar kuruluyor; çevreden, yakın mesafelerden halk pazara geliyordu. Böylece toplantıya katılım daha çok olacaktı. İşte böylece "yevmu'l-arube", "yevmu'l-cumu'a/toplantı günü" oldu. Sonradan eski adıyla değil de yeni adı söylenir oldu.

Târihî belgelere göre Rasûlullah, ilk Cum'ayı, Ranuna denilen yerde Sâlim ibn Avf mescidinde icra etmiştir. Rasûlullah, Medîne'ye hicret ettiğinde ilk olarak Kuba'da Amr ibn Avfoğulları'na misafir oldu. Orada pazartesi, salı, çarşamba ve perşembe günleri kalıp, Kuba Mescidi'nin temelini attı; sonra Cum'a günü Medîne'ye gitmek için yola çıktı. Benu Sâlim yurduna gelince orada hutbe okuyup ilk defa Cum'a günü salâtı icra etti. Bu, Rasûlullah'ın ilk Cum'a salâtı uygulamasıdır. Müslümanlar nerede olurlarsa olsunlar toplanır; cum'a yani toplantı imanını seçer ; Allah'ın anılması işini icra eder , ardından da Allah'ın nimetlerini aramak üzere yeryüzüne dağılırlar. Cum'a gününü Allah tespit etmemiştir . Ancak ilk cum'ayı uygulayan Medineli müslümanlar , içerisinde buldukları sosyal ve ekonomik şartları dikkate alarak Araplara göre 6. Gün bize göre 5. Gün zira Araplarda hafta pazardan başlamaktadır yevm'ul cum'a yani toplantı günü olarak kararlaştırmıştır. O günden bu güne aynı uygulama devam edip gelmektedir. Herhangi bir bölgedeki Müslümanlar içinde buldukları şartlar gereği yevm'ul cum'a yani toplantı gününü haftanın başka bir gününde veya günün değişik saatlerinde uygulayabilirler.

ZEKAT

Zekatın Kur'an'da geçmekte olan genel ismi infak yani ihtiyaçtan fazlasını vermektir. Yine aynı anlamlara gelmekte olan hayır Kur'an'da sadaka olarak değişik isimlerde de adlandırılmaktadır. Allah yoluna yapacağımız tüm hayırların, kimlere verileceği Kur'an'da açıklanmıştır. Onlara bakalım Tevbe 60; Sadakalar (zekâtlar), Allah'tan bir farz olarak ancak fakirler, düşkünler, zekât toplayan memurlar, kalpleri İslâm'a ısındırılacak olanlarla (özgürlüğüne kavuşturulacak) köleler, borçlular, Allah yolunda cihad edenler ve yolda kalmış yolcular içindir. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. Görüldüğü gibi Rabbimiz, kimlere zekat verileceğini çok açık bir şekilde anlatmış durumdadır. Ayrıca yine bu ayet Müslüman olmayan bir insana zor durumunda yarış ederek, O'nun İslam'a gönlünün ısındırılmasının öneminden bahsetmekte yani Müslüman olmayan kisiyede zekat verilir. Yine aynı konuda, Allah yolunda nerelere infak edeceğimizi, harcayacağımız konusuna açıklık getirilen ayete bakalım Tevbe 60; Sadakalar (zekâtlar), Allah'tan bir farz olarak ancak fakirler, düşkünler, zekât toplayan memurlar, kalpleri İslâm'a ısındırılacak olanlarla (özgürlüğüne kavuşturulacak) köleler, borçlular, Allah yolunda cihad edenler ve yolda kalmış yolcular içindir. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. Demek ki anaya babaya hayır(zekat) verilebilir. Eğer anne ve babamızın geçimini bizler sağlıyorsak onlara bizler bakıyorsak, aynı geliri paylaşıyorsak, başka gelirleri yoksa elbette onlara hayır adı altında zekât vermeyi hiçbirimiz düşünmeyiz bile ancak eğer geçti kaynağımız farklı, kazançlarımız aynı ise, o zaman Bakara suresi 215. ayeti devreye girmekte ve onlara zekat vermemizin yolu açılmaktadır. Zekatın verilmiş miktarıysa yine Bakara 219. ayetiyle şu şekilde anlatılmaktadır: Bakara 219; Yine sana Allah yolunda ne harcayacaklarını soruyorlar. De ki: "İHTİYAÇTAN ARTA KALANI." Allah, size ayetleri böyle açıklıyor ki düşünesiniz. Görüleceği üzere Allah bu ayette ihtiyaçtan arta kalanı sözüyle bakmakla yükümlü olduğumuz, ailemizin geçimini sağladıktan, ihtiyaçlarını gördükten sonra, artan kısımdan zekât vermemizi hayır yapmamızı yani infak etmemizi söylemektedir. Vereceğimiz zekâtın miktarını da bizzat kendimize bırakmaktadır. Zekat her zaman verilmesi gereken farz bir emirdir. Eğer bir evladın, anne babaya bizzat bakmakla yükümlü olduğu hükmü verilmiş olsaydı bunu Allah söylerdi. Zekât yılda bir değil, her an ihtiyacı olanın ihtiyacını karşılamak için bizlerin ihtiyaçtan arta alanından verilmesi gerektir. Bunun sınırı yoktur. Ancak ne yazık ki peygamberimizin devrinde yılda bir devlete verilen vergiler sanki Kur'an'ın bahsettiği zekâtmış gibi algılanmış, kabul edilmiştir. Halbuki bugün bahsedilen ve rivayetlerde geçen örnekler devlete verilen vergilerdir.

ÇOCUKLARI SÜNNET ETMEK

ÇOCUKLARI SÜNNET ETMEK

Sünnet denilen merasimle çocukların cinsel organlarını kesenler (Afrika ülkelerinde çocuklarının klitoritesini sünnet edip cinsel organlarını parçalayanlar) sağlık açısından gereksiz bu ameliyatla hem çocuklara acı çektirmekte ve hemde istemeden de olsa insanın yaratılışında Allah'ın hata yaptığını ima etmektedirler.

Kuşkusuz, çocukların düdüllerinin derisi Allah'ın yaratılışında bir anomali (aykırılık) değildir; normal bir durumdur. Erkek ve kız ÇOCUKLARI üzerinde sünneti uygulamak isteyenler sürekli olarak yeni sebepler uydurmaktadırlar. Mastürbasyonu veya cinsel yollarla bulaşan hastalıkları engellemek ilk önerilen sebeplerdi. Daha sonra bunlara birçok sebep daha eklendi ; yatağa iş emek , kanseri engellemek , AIDS'e karşı korunmak gibi Ne var ki , tıbbi araştırmalar sünnetin bir yararı olmadığını ve hatta çocuklara dayatılan bu ameliyatın onların psikolojik gelişmelerinde olumsuz etkilere yol açabileceğini göstermektedir. Sünnet sonucu sakatlananların ise sayısı belli değildir.

İşin ilginç , hadis kitaplarında bile , peygamber döneminde Müslüman olanların sünnet olduklarına dair hikâyeler yoktur. Sünnilerin kutsal kitaplarından Ahmed b. Hanbel'in mesnedi , Osman bin el- As'ın sünnet törenine katılmayı reddettiğini ve bunun bir bidat olduğuna inandığını rivayet eder. Ünlü Taber'i , Halife Abdul Aziz'in , cizye vermekten kurtulmak için İslam'ı kabul eden Horasanlılar'ın sünnet edilmesi önerisine karşı çıktığını rivayet eder.

Sünnetten sonra sinir hastalıklarına tutulan çocuklar pek çoktur. Sünnetin asla faydası olmayıp, bilakis kötülüğü ve tehlikesi vardır. "Sünnet erken bosalmaya sebep olur. Sünnetsiz erkeğin cinsel gücü sünnetli erkeğinkinden daha fazladır "Penis başının üzerindeki deriyi kesmek, gözkapagini kesmekten farksızdır. Sünnet penisi inceltir, kısaltır, cinsel zevki azaltır.. Sünnetle ilgili olarak sağlık yararlarının hepsi palavradır ve insanları sünnet olmaya ikna etmek için yapılmaktadır. Kesinlikle kanmayın. Sünnet sağlık açısından zararlıdır. İnsanlara sağlıklı olduğunu söyleyerek yapmak onları kandırmaktır. Çocuk doktorları ve pratisyen hekimler arasında bilgi fakiri olanlar var. Yenidoğan bebeğin penis başından derisini geri çekmeye çalışıyor ve ailelere darlık var bilgisiyle hemen sünnet öneriyorlar. Benim kardeşim genel cerrah olarak diyor ki; hangi kitapta okudunuz, nerden öğrendiniz bu saçmalığı. Penis derisi geri çekilirse asıl o zaman zedelenmeye bağlı yara-striktür ve enfeksiyona yol açarsınız. Çocuk doktorları ve cerrahlar sünnet derisinden darlık yapıp idrar yolu enfeksiyonunu yaptığını iddia ederek aileleri bebeklikte sünnet olmaya ikna ederler. Bugüne kadar hiç darlık nedeniyle idrar yapamayan, glob gelişmiş, huzursuz bebek görmedim. Bebeklikte görülen üriner enfeksiyonlar bağışıklık sistemi ile ilgilidir. Erkek üst derisi meatusu yani idrar çıkış deliğini kaplayarak dışkı bulaşmasını önler. Sünnet ile deri çıkarılıp meatus açıkta kalır ve dışkı bulaşmasına açık hale gelir. Yenidoğanda sünnet idrar yolu enfeksiyon riskini artırır. Çünkü yenidoğan penis derisi penis başı ve çıkış deliğini kapayıp korumaya alarak dışkı bulaşmasını engeller. Erkekelerde % 1, kızlarda %10 gözüktür. Kızlarda üretra ve anüse yakınlık nedeniyle enfeksiyon oranı yüksektir. Üst-deri smegma denen bir madde üretir. Bu yağlı madde penis başını korur. Smegma sterildir-koruyucudur-faydalıdır-gereklidir. Antibakteriyel ve antiviral özelliği vardır. Penisi temiz ve sağlıklı tutar. Maalesef çoğu doktor bile smegmayı gördüğünde apse zanneder. Sünnet esnasında smegmayı gören aileler, cerraha teşekkür eder, bu maddeyi temizlediği için. Gözyaşı gözü nasıl koruyorsa, smegmada penis başını korur. Deri altındaki smegma koruyucudur, çıkarmaya çalışmayın. Sünnetin komplikasyon yani sakatlık oranı % 5 dir. Toplu sünnetlerde ve deneyimsiz ellerde bu oran %10 dur. Sünnetin erken yaşta yapılması son derece zararlıdır. Vücut penis başını korumaya programlanmıştır. Bu yaşlarda yapılan sünnetlerde çok fazla adezyon parafimozis ve darlık oluşmakta, revizyon ameliyatları gerektirmektedir. Bu komplikasyonları önlemek için daha fazla cilt ve mukoza çıkarılmaktadır. Bu da penisin doğal gelişini engellemektedir. Bazı çocuk cerrahisi uzmanları yenidoğan bebeğin pipisi eğri diye aileleri kandırıyor. Daha fazla parasını almak için. Bu şarlatanlıktır. Pipi eğriliği (Konjenital penil curvatur) çok nadir görülen ve ileri yaşta cinsel soruna yol açarsa ameliyat gerektiren önemli bir cerahi girişimdir

Oruca Başlama Vakti

Günümüzde oruç Kur'an'da bahsedilenden daha fazla tutulmaktadır. Bildiğiniz üzere 16 Mayıs 2018 Çarşamba günü ilk orucumuzu tutacağız işte bu sebeple doğru bir şekilde tutulması için bunu açıklama gereği duydum. Kur'an'da oruç vakti şöyle geçmektedir; ... Tan yerinin beyaz ipliği siyah ipliğinden sizce seçilinceye kadar yiyecek için; sonrada orucu gece oluncaya değin tamamlayın.(Bakara süresi 187. Ayet) Beyaz iplik sizce siyah iplikten ayrılincaya kadar diyor yani gecenin gündüze yakın anı gecenin gündüze dönüş anından bahsetmektedir. Tan yerinin ilk ağarmaya başladığı , fecir vakti, yani gecenin gündüze yakın vaktinden itibarenki esas sabah namazının kılınma vaktidir. Rabbim beyaz iplikle siyah ipliğin ayırt edilme anından itibaren yemeyi içmeyi kesin diyor . Bu andan itibaren oruca başlayın diyor.

Gecenin gündüzle buluşma anı tarif edilmektedir. Allah bizlere gecenin konumunu açıklamak adına , bazı şeylerin fark edilecek duruma , geliş anının tarifinin örneğini vermektedir. Diyanetin belirlemiş olduğu imsak vaktinde çıkıp gökyüzüne bakan biri gecenin zifiri karanlığından başka hiçbirşey göremez. Birde iftar vaktine bakılırsa, henüz karanlık çökmemiş , herşey seçilebilir durumdadır ama akşam karanlığı da farkedilmektedir . İmsakta işte böyle olmalı , Güneş'in aydınlığı yavaş yavaş farkedilebilir olmalıdır.

Arapça'da sabah kızılık demektir. En'âm süresi 96. Ayetinde geçen fâlia'ul -ısbah , seherin başından itibaren ufuktaki karanlığa karışan kızıl ve beyaz ışıkları bölen kızıl kuşaktır. Her gün üç doğuş ve üç batış olmaktadır. Doğanlar ; fecri kâzib, imsak ve Güneş'tir. İmsak ikinci doğuşla başlamaktadır. Bu , bütün mezheplerin ortak görüşüdür.

Ufukta kızılık netleşip parlamaya başladığı zaman altta siyah bir şerit , üsttede beyaz bir şerit oluşmaktadır. Bir rivayete göre Muhammed peygamber şöyle demektedir: " Yiyecek için ; yukarı tırmanarak yayılan aydınlık sizi etkilemesin ; enine yayılan kızılığı görünceye kadar yiyecek için. "(Ebu Davud, Vaktu's -sahur, hadis no 2348; sünne'ut -Tirmizi , Mace fi beyân fecr hadis no 705) Bu konuda daha bir sürü hadis bulunmasına rağmen ne yazıkki diyanet ve herşeyde hadis diye yırtınanlar bunları takmıyorlar. İlgili hadislere bakalım. Hadis no: 3184: Kütübüsitte

Huzeyfe (ra) `ye: "Sen Resulullah (sav) ile birlikte hangi vakitte sahur yedin?" diye sorduk. Şu cevabı verdi: "Gündüzdü, ancak güneş doğmamıştı."

Rasûlullah (s.a.s): "Bilal'in ezanı ve ufuktaki uzunlamasına beyazlık,sizi sahur yemenizde aldatmasın. Beyazlık yayılana kadar yiyecek için " (Müslim) buyurmuştur.

"Zirr b. Hubeys diyor ki: Sahuru yedim, sonra mescide gidiyordum. Yolda Huzeyfe İbnül-Yemanî'ye uğradım ve yanına girdim. Doğuracak bir devenin sağılmasını emretti. Getirilen süt kaynatıldı, sonra bana yaklaşıp, "ye" dedi. "Oruç tutmak niyetindeyim" cevabını verdim. O da "ben de oruç tutmak niyetindeyim" dedi. Yedik, içtik, sonra mescide geldik namaz başladı. Sonra Huzeyfe, "bir defasında Rasûlullah'la böyle yapmıştık" dedi. "Sabahtan sonra mı?" diye sordum. "Evet sabahtı ama güneş henüz doğmamıştı" cevabını verdi" (Müsned-i Ahmed İbn Hanbel). Bu vakit de genelde ikinci fecrin başlangıcından sonra gece karanlığının aralandığı vakittir.

"Ebu Zübeyr diyor ki: "Cabir b. Abdullah'a oruç tutmak isteyen fakat kap elinde su içecek iken, ezan okunduğunu işiten bir kimsenin durumunu sordum. Cabir, Rasûlullah'ın "içsin" dediğinin rivayet edildiğini söyledi (Müsned-i Ahmed İbn Hanbel).

"Hubeyb'in halası Uneyse bir rivayette diyor ki: "Eğer bir kadın sahurunu bitirememiş ise, Bilal'e derdi ki, "Bekle sahurumu bitireyim" (Abdurrezzak b. Memmam, el-Musannef).

"İbn Münzir, Hz. Ali sabah namazını kıldırdıktan sonra, "İşte şimdi beyaz ipliğin siyah iplikten ayrılıp farkedildiği vakittir" dediğini nakleder" (el-Ayni, Umdetül-Kari li Şer'il-Buhâri).

İsa Mesih Çarmıha Gerilmiştir

İsa Mesih Çarmıha Gerilmiştir

Öncelikle sizden ricam eleştiri yada hakaret etmeden önce hepsini okuyun. Çünkü hepsini okumamanız olayı yanlış anlamanıza sebebiyet verebilir.

Meryem oğlu İsa Mesih Çarmıha Gerilmiştir. Kendisinin vefat ettiğini kabul etmeyenler ya cemaatler gibi cemaat liderlerini Mehdi görmeleri sebebiyle İsa'yı bekleyenler ya rivayetlere uyanlardır. Diyanetse zaten halktan olan korkusu sebebiyle koltuğu elinden gider korkusuyla hakkı gizlemektedir. Bu sebeple yıllardır Müslümanlar İsa Mesih'in Çarmıha gerildiğini bilmemektedir. Kur'an Müslümanlarıysa İsa'nın vefat ettiğini bilmekteler ancak Nisa süresi olaya farklı açıdan baktığından gerçeğin farkına varamamaktalar ancak eğer söylendiği gibi Meryem oğlu İsa Mesih çarmıha gerilmemiş olsaydı da Yahuda Çarmıha gerilmiş olsaydı o zaman Yahuda peygamber olacaktı. Çünkü Tevrat'a görede çarmıha gerilecektir. Hadi İncil'i Hristiyanlar değiştirdiler diyelim peki Tevrat'ıda mı değiştirdiler biz Kur'an'ın değiştirilmesine izin veriyormuyuzki Yahudiler izin versinler ayrıca İsa'nın çarmıha gerildiğini söyleyen tek kişi ben değilim bunlardan ikisi Seyyid Kutup ile Edip Yüksel'dir. Seyyid Kutup'un meali sonradan değiştirildi. Şimdide Kur'an'a bakalım. Ali İmran süresi 55. ayetinde Allah İsa'ya kendisini vefat ettireceğini söylüyor. Kendisine uyanlarıysa kıyamete kadar kâfirlerden üstün tutacağını söylemektedir. Kastedilen kişiler şirk koşanlar değil tevhidçi olan Hristiyanlar ile Havarilerdir. Muteveffike yani seni vefat ettireceğim gelecek zaman kipidir. Buna sonra dönelim. Ben onlara sadece bana emrettiğini söyledim. Benimde Rabbim , sizinde Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin dedim. İçlerinde bulunduğum müddetçe onlar üzerine kontrolcü idim. Onlar beni öldürünce artık onlar üzerine gözetleyici yalnız sen oldun. Sen herşeyi hakkıyla görensın. (Maide süresi 117. Ayet) " inni muteveffike" ; seni vefat ettireceğim ve "felemma teveffeyteni" ; onlar beni öldürünce , müteveffike gelecek zamandır. Teveffeyteni geçmiş zaman kipi bu ikisi arasında bir uyum bulunmaktadır. Teveffa sözcüğü bir şeyi tamamen olmak ve ölüm anlamına gelmektedir. Yani teveffa sözcüğü " canın alınması" anlamına gelmekte olup bu sözcük bir çok ayette geçmektedir. Bu sözcüğün geçtiği bazı ayetler şöyledir: Kendilerine zulmedenlerin canlarını melekler....(4/97) Melekler canlarını alırken nasılda (pişmanlık içinde) yüzlerine ve sırtlarına vururlar. ? (47/27) Bu ayetlerden de anlaşılacağı üzere teveffa kelimesinin anlamı canın alınmasıdır. Şimdi de Nisa süresine bakalım. İnkâr etmeleri Meryem'e büyük iftirada bulunmaları ve biz Allah'ın peygamberi Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük demeleri yüzünden cezalarını buldular halbuki onu öldürmediler ve asmadılarda onlara öyle göründü. Gerçektende onu apaçık öldüremediler ve asmadılarda onlara öyle göründü belkide Allah onu kendisine yüceltmıştır. Allah güçlüdür , hakimdir. (Nisa süresi 156, 157, 158. Ayetler) Nisa suresinde olaya farklı açıdan bakılmaktadır. Evet doğrudur. İsa çarmıha gerildi ve kendisini öldürdüler ama yine hayır İsa şehit olduğundan ve bambaşka bir hayatta yaşadığından dolayı ölmemiştir. Ancak dünyasal beden olarak ölmüştür. Dünyasal bedenler ölüme mahkumdur ve dünyasal bedenler curur insan dünyasal beden olarak gömülür göksel beden olarak dirilir. Ve evet Allah İsa'yı hem Ali imran süresi 55. Ayetinde hemde Nisa süresinde de geçtiği üzere kendisine yüceltmıştır. Ancak ne yazık ki Meryem suresi 33. ayetinde geçen " öleceğim gün " sözcüğünün Arapça metninin " emutu" olarak geçmesi İsa'nın ölmediğine ve kıyamete yakın geri geleceğine dair ortaya atılan delillerden biri olarak karşımıza çıkmaktadır. İsa'nın kıssasının geçtiği ayetlerde "teveffi" sözcüğünün geçmesi onun mevt olmasının kıyamete yakın gelmesinden sonra olacağı şeklinde İslam düşüncesine yerleştirilmiştir. Olayın daha kolay anlaşılması içinse " vefat" sözcüğüne bakalım. " el vefa" sözcüğü lugatte, tamam noktasına ulaşmış olana denilmektedir.

İsa çarmıha gerildiğinde önce Kudüs'e defnedildi. Burdanda birileri Hindistan Keşmir Srinagapura götürüp oraya defnettiler şuanda İsa'nın soyundan geldiğini söyleyen birisi mezara bekçilik yapmaktadır.

Tevrat'ta Tanrı'nın Dinlenmesi Geçiyor Mu

Tevrat'ta "Yaratılış" yani Tekvin bölümünde Tanrı'nın dinlendiği söylenir peki doğrumudur? Aslında böyle bir şey yoktur. Tevrat'ta bu dinlenme için kullanılan Eski İbranice ifade "shabath" olup bugünkü dillere tam manası verilememektedir. Bu kelimenin aslına en yakın manaları "durmak, bitmek, durdurmak, kesilmek, çekilmek" biçimindedir. Bu durumda ayette esas kastedilen mana şöyledir: "Tanrı'nın yaratmayı durdurması" "Yaratma işinden çekilmesi" tam olmasada anlatılmak istenen bu şekildedir. Önenli olan eski bir İbranice sözlüğü ve kitabı olan "The enhanced Stron's Lexion" bu "shabath" kelimesini 71 kere kullanmış olup 47 kere "durdurmak, çekilmek," anlamında kullanmasına rağmen sadece 11 kere "rest" yani dinlenmek şeklinde çevirmiş durumdadır." The theologicial Wordbook of old tellament " (Eski ahitte geçen çeşitli ayetlerde kullanılan kelimeleri ve bunların tarihsel olarak ne zaman kullanıldığını ve anlamlarını açıklayan kitap) bu sözcüğün anlamının ve Eski Ahitteki kullanılışının " çekilmek, durdurmak" olduğunu belirtmiştir. Basitçe bu ayetin manası " Tanrı yaratmayı durdurdu" dur.

ÇOK EŞLİLİK

Geleneksel dine tabi olanlar Nisa Sûresi 3. ayetinde geçmekte olan bazı kelimeleri nefsi arzularına alet ederek Allah'ın bir erkeğin dört eşe kadar evlenmesine izin verdiğini iddia etmişlerdir. Bunlara inanan kişilerse Allah'ın Kur'an indirildiği zaman yaygın olan çok eşliliği Allah'ın indirmiş olduğu ayetlerle düzene sokmaya çalıştığını akıllarına dahi getirmemişlerdir. Bizler bunu yapmayı Kur'an'ı bir bütün olarak düşünüp gerçek nedir görelim. Bunun için öncelikle Nisa sûresi 2. ayetine bakalımki ayetlerin kimlerden ve ne maksatla bahsettiğini anlayalım. " Yetimlere mallarını verin. Temizi pis olanla (helâli haramla) değişmeyin. Onların mallarını kendi mallarınıza katıp yemeyin. Çünkü bu, büyük bir günahdır. (Nisa sûresi 2. ayet) Şayet yetimler hakkında adaleti yerine getiremeyeceğinizden korkarsanız, size helâl olan başka kadınlardan ikişer, üçer , dörder alınız. O kadınlar arasında da adaleti sağlayamayacağınızdan korkarsanız, bir tane alınız. Yahut ellerinizin altında bulunanlarla yetininiz. Zulüm ve haksızlık etmemeniz için en uygun olan budur. (Nisa sûresi 3. ayet) Dikkat edilirse Nisa sûresinin her iki ayetinde de yetimlerin ailelerinden kalan mallarla ilgili açıklamalar yapılmakta, anne ve babalarını kaybetmiş ve onları koruma altına alan kişilerin durumlarından bahsedilmektedir. Ayetin ilk kısmındaysa sakın yetimlerin mallarını, kendi mallarınıza katmayın demektir. Bizlere onların malları için onlarla evlenmeye kalkarda, adaletsiz bir durum yaratacak olursanız bu yanlış bir durum olur demektir. Fakat eğer adaleti koruyamama erdişeniz varsa bu durumda yetimlerle değil size helâl olan (başka) kadınlarla ikişer, üçer, dörder olmak üzere nikahlayın demektir. Sonrasındaysa "Eğer adaletli davranmayacağınızdan korkarsanız,o takdirde bir tane alın " denilmektedir. Allah birden fazla evliliği yasaklamamakta fakat bir tane olması tavsiyesinde bulunmaktadır. Eğer çok evlilik birden bire yasaklanmış olsaydı olacakları bizler tahmin bile etmekte güçlük çekebiliriz. Ayette 4 eşe kadar evlenin denilmemektedir. İkişer, üçer, dörder net bir sayıyı belirten bir cümle değildir. Yani belirli bir sınırlama bulunmamaktadır. O devirde toplumda çok evlilik yaygın bir durumdu. Ayette özellikle yetimlerin mallarının korunmasından bahsedilmekte ve bunun üzerinde durulmaktadır. Yani toplumun geleneklerinden olan birden fazla evlilik konusunu düzene sokmak için birden fazla evlilik yasaklanmadan topluma en doğru evliliğin tavsiyesi yapılarak, en adaletli evlilik yoluna doğru yönlendirilmektedir. Burada Allah'ın tavsiyesiyse adaletin olduğu tek eşli evlilik olmaktadır. Yine Allah Nisa suresi 129. ayetinde " Ne kadar uğraşırsanız uğraşın, kadınlar arasında adaleti yerine getiremezsiniz " demektir. Burada Allah'ın tavsiyesi adaletin sağlanabildiği tek eşli evlilik olmaktadır. İnsan birden çok değil tek kişiyle evlenince mutluluğu ve huzuru bulmaktadır. Çünkü birden çok evlilik durumunda bir kadın öbür kadını kıskanmakta birinin çocukları diğerlerini kıskanmakta üstelik bazen bu tür durumlar cinayetle dahi sonuçlanmaktadır. Allah tek eşliliğin bizler için daha uygun olduğunu söylediği hâlde ne yazıkki bazı kişiler nefsi arzuları sebebiyle çok eşliliğe yönelmektedirler. Fakat bununla birlikte Allah çok eşliliği yasaklamamıştır. Çünkü bu bir ruhsat olup savaş gibi bazı durumlarda erkekler azaldığından kullanılması lüzumlu dahi olmaktadır.

KUL HAKKI

“KUL HAKKI “ KUR’ÂN KAVRAMI DEĞİLDİR.

Hırsızlık yapan, devlet malını zimmetine geçiren, malı eksik tartarak müşteriye veren haram bir fiil işlemiş olur. Devlet, suçluyu yakalar. Mahkeme adaletle hükmeder. Hapse atar veya zararı tazmin ettirir. Suçun dünyevî cezasını verir. Bu, konunun dünyevî yani, maddî yönüdür. Suç/ haram işlemekle ortaya çıkan günahın manevî, uhrevî yönü de vardır.

Malını çalınan, eksik mal alan veya dolandırılan mağdur kişi dese ki ” ben, suçluya manevi haklarımı helal etmiyorum” veya “ benim dedikodumu yaptılar, bana haksızlık yaptılar hakkımı helal etmiyorum,” Kur’ân’daki İslâm’a göre bunun hiçbir hükmü yoktur; çünkü, kullarının günahını sadece Allah bağışlayabilir; aksini iddia etmek şirk ve küfürdür.

“Günahları, Allah’tan başka kim bağışlar? “ (Âli İmrân Suresi, 135.)

Gelenekçiler “biz bağışlayabiliriz” diyerek küfre girmektedirler. İnsanlar birilerinin insanî ilişkilerden doğan hatalarını affedebilirler ama bu yine de, o hatayı Allah’ın bağışlayacağı anlamına gelmez. İnsanlar/kullar Allah’a tabi olurlar; hâşâ! Allah kullarının içtihatlarına tabi olmaz. Allah’ı tenzih ederim.

Kul hakkı, diye bir kavram Kur’ân’da geçmez. Kulun, hukukî hakları vardır. Kulun, hukukî haklarını korumak için Allah çeşitli kanunlar vahyetmiştir. Kulun, kanunî haklarının ihlâl edilmesinden doğan manevî hakları olamaz. Bu hak sadece Allah’a aittir. Kul, affeder ama dilerse, Allah affetmez. Hâşâ kulun, günah bağışlama hakkı olabilir mi? Kul hakkı yok demek, kanunsuzluk var, başıbozukluk var, adaletsizlik var, istediğinizi yapın, demek de değildir. Kul hakkı yok demek; kulun, diğer bir kulun günahlarını bağışlama hakkı yok, demektir.

Kur’ân’ın hiçbir ayetinde, ahirette, kulların birbirlerine haklarını helal ederek cennete gireceklerinden bahsedilmemektedir. Ama gelenekçiler, Kur’ân yerine uydurma hadislere iman ettikleri için şirke düşmektedirler ve mantikî çelişkiler barındıran tezler ileri sürmektedirler.

“Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz.” (Kehf 26)

“Şüphesiz, Allah’ın sana gösterdiği gibi insanlar arasında hükmetmen için Biz sana kitabı hak olarak indirdik.” (Nisa 105)

“Onlardan bir kısmı ümmidir. Kitabı bilmezler; (bildikleri) bir sürü asılsız şeylerden başkası değildir ve yalnızca zannederler.” (Bakara 78)

“Ben, bana vahyedilenden başkasına uymam” (Enam Suresi 50)

HOMOSEKSÜELLİK

Araf Suresi, 81. ayet:

“Gerçekten siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Doğrusu siz, ölçüyü aşan (azgın) bir kavimsiniz.”

Neml Suresi, 55. ayet:

“Siz gerçekten, kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Hayır, siz (yaptığı şeyi) bilmeyen bir kavimsiniz.”

Şehvetle yaklaşmak ifadesinde geniş mânâ var. Allah, erkek erkeğe cinsel ilişkiyi kınanmakla, iğrenç bir eylem olarak görülmele kalmayıp bu sapkın düşünceyi aklından geçirmeyi de lanetliyor Allah.

Bir erkeğe cinsel şehvet düşüncesi ile bakmak, yanaşmak v.s. Bedensel bir rahatsızlığı değil, zihinsel rahatsızlığın göstergesidir. Zihninde, bu sapıklığı normalleştirmesi neticesinde fitratı ifsad ediyor. Beden, zihnin emrindedir. Duygusal, içe kapanık, melankolik, imansız bir zihnin cinni şeytanların da iğdiş ederek bilinçaltına bunu telkin etmesiyle rayından çıkmasıdır.

Her bir günahın insan bedeninin de açtığı kapılar, cinni şeytanların kolayca beyne hulûl etmelerine imkân sağlar.

Homoseksüellik günahına bulaşan bir beden, hulûl edilmesi en kolay cesettir. Homoseksüellerin yüzlerine dikkat edin. Adeta iblisler, biz bu bedeni zaptettik, zaferimizi bu bedenleri iyice zıvanadan çıkmış mahlûklara çevirerek kutluyoruz, diyorlar.

O iğrenç makyajlar, kostümler, mimikler iblisin et kemik giyinmiş görüntüleri.

DECCAL

İbn-i Ömer anlatıyor: Resulullah buyurdular ki:

"İleride genç bir grup ortaya çıkacak. Bunlar Kur'an'ı okuyacaklar, ancak okudukları gırtlaklarından aşağıya geçmeyecek. Onlardan bir grup çıktıkça, kökleri kazınacaktır."

İbn-i Ömer der ki: "Resulullah'ın:

"Onlardan bir grup çıktıkça kökleri kazınacaktır." ibaresini yirmi kereden fazla işittim. (Buhari, Tabi 33, Megazi 67) Kıyamet kopmaz, denizden şeytanlar çıkıpta insanlara Kur'an öğretmedikçe. (Ramuz el- Hadis, 480. sayfa, 4. hadis) Bu iki hadis ışığında şöyle diyebiliriz. Bir grup çıkacak Kur'an okuyacak hile ve aldatmayla uğraşacak ve insanlara Kur'an öğretecektir.

Deccalin yanında cennet ve cehennem benzetmesi vardır. Onun cennet dediği ateşin ta kendisidir. (Müslim 2934/104) Üstad Said Nursi Deccal'in cennetin kadınlar olduğunu söylemiştir. Bu gayet yerinde bir açıklamadır. Zira kadınlar bu dünyamızın süsü cennettir. Fakat kadınlarla yanlış münasebetleri düşmek gibi bir durumumuz olursa ahirette bu karşımıza ateş olarak çıkar. Deccalin cehennemiyse günümüzün mahkemeleri ve hapishaneleridir.

Gerçeği ancak Allah bilir.

Deccal'in gözleri cam gibi yeşildir. (Ahmed bin Hanbel 5/123, 124)

Yahudilerden bir kısmı Muhammed Nebi'ye gelerek bizim Tevrat'ta beklediğimiz Mesih sen değilsin bizim beklediğimiz Mesih senin Mesihud Deccal dediğin ahirzamanda gelecek olan bize saltanatı geri getirecek kişidir. demişlerdir. (Müslim 2927/90)

Yahudiler Davud Nebi soyundan Yusuf oğlu Mesih beklemektedirler yani Deccal Davud Nebi soyundan geldiğini söyleyecek ve babasının ismi Yusuf olacak.

Resulullah şöyle buyurmuştur:

"Deccal doğuda Horasan denilen bir bölgeden çıkar. Yüzleri deri üzerine deri kaplanmış kalkanlar gibi olan bir kavim ona tâbi olurlar." (İbn-i Mace 4072)

Bilindiği gibi yüzleri deri üzerine deri kaplı kalkan gibi olması Tatarların ve Türklerin vasfıdır. Horasan'da vaktiyle Türklerin yaşam alanıydı. Yani Deccal büyük ihtimalle Türkiye'den çıkacak doğrusunu Allah bilir. Bu konuda kesin konuşamam.

Ebu Hureyre'den rivayet edilmiştir:

Bir gün Ali ile Deccal hakkında tartışıyorduk . O da bana ismi Adnan'dır. dedi. (İbni Mace Giren 35)

Avf Bin Malik'ten rivayet edildiğine göre "Bir gün Ali'nin yanına geldim. Bana şöyle buyurdu: Ey Avf! "Kıyamet gelmeden şu dört şeyi bil; 1) Hilafetin kaldırılmasının ardından hilafeti getirecek emirle müminlerin savaşı, 2) Sonra ismi Kur'an'a benzeyen salgın hastalık, 3) Sonra Yecüc-Mecüc'ün Küfe'ye kadar girip Yahudilerle savaşı, 4) Sonra Hristiyan ve Yahudiler'in intikam için Yecüc-Mecüc'le savaşıki bu savaşta Yecüc-Mecüc'ün ülkeleri harap edilir. Bu savaş esnasında hayatta olmanız durumunda Kabe'ye gitmeniz gerekir. (el-Acluni Keşfü'l- Hafta I/165; el Mûnavî, Feyzü'l-Kadir I/211-213)

Bu hadisten anladığım kadarıyla halifelik kaldırılacak sonra bir kişi halifeliği getirecek Müslümanlar kendisinin kendilerinden olmadığını düşünüp kendisiyle savaşacaklar sonra ismi Kur'an'a benzeyen hastalık diyor. Bana göre hastalık ismi değil korona virüse işaret var. Sonra Yecüc-Mecüc Yahudilere saldıracaklar sonra intikam için Hristiyan ve Yahudiler birleşecekler ve Yecüc-Mecüc'ün ülkeleri harap olur. Burada 3. Dünya Savaşı'nda Yecüc-Mecüc'ün ülkeleri harap oluyor. Ve o zaman imkan bulabilirsek Kabe'ye gitmeliyiz.

Sonuç olarak hadislerden anlaşılacağı üzere Deccal'in adı Adnan'dır. Davud Nebi'nin soyundan geldiğini ve babasının isminin Yusuf olduğunu söyleyecek gözleri yeşil olacak ve yanında kadınlar olacak grubuyla beraber Kur'an öğretecek gerçekteyse okudukları Kur'an gırtlaklarından aşağıya inmeyecek doğrusunu ancak Allah bilir.

Şirk ve Müşrik Türleri

“Onların çoğu Allah'a iman etmezler de ancak şirk katıp-dururlar.” (Yusuf Suresi 106)

İki tür şirk ve üç tür de müşrik vardır. Geleneklerini, kültürünü ve özellikle hadis ve mezhepleri, Kur'an ve vahyin hükümlerine tercih etme hatası itikadî şirkî ortaya çıkarıyor. Diğer şirk türü ise, amelî şirk. Doğruyu biliyor, fakat yanlış yaşıyor.

İtikadî anlamda vahyin yeterli olduğuna inanır, hadis ve mezhepleri kabul etmez; ama her şeyin Allah'ın kontrolünde olduğunu tam olarak kavrayamaz ve romantik ve duygusal tavırlar sergiler. İtikadî şirkten daha farklıdır ama bu da şirktir neticede. Üzülme, öfkelenme, Allah'ın yarattıklarından tam olarak razı olamama, karşı cinsi ilahlaştırma (Allah'ı tenzih ederiz), hayatını karşı cinse adama, hayatın merkezine karşı cinsi alma, ölümlere verilen Allah'ın razı olmayacağı tepkiler gibi Kuran ahlakıyla bağdaşmayan birçok davranış bozukluğu, amelî şirk özelliklerindedir. Bu şirk türünde kişi her şeyin Allah'ın kontrolünde olduğunu tam olarak kavrayamamış ve inancını Kur'an'daki Allah tasavvuruna uygun hale getirememiştir. Geleneksel din anlayışını, mezhep ve hadisi kabul etmez, Kuran'daki İslâm'a iman eder ama Kur'an'daki iman gerçeğini tam olarak kavrayamamıştır ve bu yüzden şirkte düşer.

Müşriklerin, birinci grubunu hadis ve mezheplerin hükmünü, Kur'an ve vahyin hükümlerine tercih eden grup oluşturur. Bu yanlış bakış açısını, bir ideoloji olarak savunanlar, hayatlarını bu inancı anlatmaya ve hâkim kılmaya adanmışlardır. Bunların, yanlış yollarından döndüklerine çok ama çok nadir rastlanır. Kur'an'ın, hadis ve mezhep olmadan anlaşılacağına kesin iman etmiş biri, belli bir yaştan sonra bu fikrinden dönmüyor ve dönemiyor. Çünkü şirk mantığı hücrelerine kadar işlemiş; şirk damarlarında hareket halinde seyrediyor. Şirk zehri DNA'sına kodlanmış âdeti.

Hidayet önderlerine tabî olan insanlar içinde, bu özelliklere sahip insanları görmek mümkün. Bu tür gelenekçiler, terk edemediği eski inancını başka bir forma sokarak, yani biraz değiştirerek vahye dayalı inancının içine yerleştirmeye gayret ederler ve halen ediyorlar. Bunların örneklerini görüyoruz. Yaşadıkları devrin hidayet önderlerine tabî olduğu iddiasındadırlar. Ancak; eski cemaatinin yanlış ve bütünüyle Kur'an dışı bakış açısını, hak yola aktarmaya çalışırlar. Gelenekçi mistikler, sofiler, dervişler buna güzel bir örnektir. Tasavvuf öğretisini İslâm zanneden gelenekçilerin çok büyük bir bölümüne Kur'an'daki İslâm'dan anlatsanız da hiçbir şey anlamaz. Birinci grup, hadis ve mezhep savunuculuğu yapar. İslamcı, Hıristiyan ve Yahudi gelenekçilerin ortak özelliği mezheplere ve cemaatlara bölünmüş olmalarıdır. Gelenekleri ve kültürleriyle harmanladıkları bir din anlayışına sahiptirler. Birbirlerine ve kendilerinden olmayan herkese düşmandırlar. Hatta, kendilerinden olmayanların yok olmasını, ölmesini isteyenleri dahi vardır.

Dinlerinin hükümlerini yaşamak, bir beşer için imkânsızdır. Bu konuda, şöyle bir örnek verebiliriz: Hanefi fıkhnın en kapsamlı külliyatı Reddül Muhtar adlı eserin, 500 küsur sayfadan oluşan 1. cildinde, abdest 70 sayfada anlatılıyor. Kur'an'da ise, bir ayet var abdestin nasıl alınacağıyla ilgili ve bu ayette abdestin dört farzı bildiriliyor. Yahudi gelenekçilerde de buna benzer uygulamalar var ve detay konusunda İslamcı gelenekçileri hiçbir konuda aratmazlar.

Gelenekçilerin dinlerinin detaylarını, bir âlim zümresi bilir. Bu âlimler, onlar için çok değerlidir. Âlimlerin içtihatları, mutlak doğrudur ve verdikleri hükümler de tartışmaya açık değildir. Örneğin; Kuran'da, her türlü deniz canlısını yemek helal; ama Ebu Hanife'ye göre midye ve deniz kabuklularını yemek haramdır.

“Deniz avı ve onu yemek size ve (yeryüzünde) dolaşanlara bir meta olarak helal kıldı.” (Mâide Suresi 96. Ayet) Gelenekçiler, bu ayete rağmen, Ebu Hanife'nin hükmünü tercih eder. Âlimlerine olan bu bağlılık, gelenekçilerin ortak özelliğidir. Ruhban sınıfı, üç gelenekçi grupta da vardır ve gelenekçileri yönlendiren asıl bu şirk ehli âlimlerdir.

Bir gelenekçi, devrin hidayet edicisini bulsa bile, bu şirk dininin âlimlerinin etkisinden kurtulamaz. Onlara, yani şirk dininin âlimlerine hiçbir yönden benzemeyen hidayet edicinin farkını anlayamaz. Çünkü kıyas yapabilecek zihni yeterliliğe ve bilgi birikimine, muhakeme istidadına sahip değildir. Böyle bir durumla karşılaştığında eski âlimi nasıl algılıyorsa, hidayet ediciyi de öyle algılar ve hatta aklınca aralarında benzerlikler bulur.

Meselâ; Deccal'ın kontrolündeki İngiliz derin devleti, yanlış bir din imajı oluşturmak için üç dinin gelenekçisini de kullanır.

Gelenekçi bakış açısı ve İslâm'ın gelenekçi yorumu kesinlikle hafife alınacak bir konu değil. Çünkü münafıklar, yanlış İslâm imajını gelenekçileri kullanarak oluşturuyor ve dünya kamuoyunu böyle yönlendiriyorlar.

İkinci gelenekçi grup ise; İslam beş şartı olduğuna inanan, cami cemaati kafasına sahip, etliye sütlüye dokunmayan bir muhafazakâr tipi. Bu tür gelenekçiler, köhne Batı medeniyetine hayran ve bu medeniyet karşısında ezik ve kompleksli insanları destekler. Neyi muhafaza ettiği belli olmayan bu şuursuz insan yığınları, yazacağım ayetin kapsamına giriyor. Risksiz hayat ve birkaç ibadeti yerine getirdikten sonra, cennete kavuşma sevdası, bu tür gelenekçi kitlenin din anlayışının temelini oluşturur. Bu muhafazakâr gelenekçi tipini, Hıristiyan ve Yahudi gelenekçilere uyarlamak zor değil. Haftada bir kiliseye giderek vicdan rahatlatmaya çalışan Hıristiyan'ı örnek vereyim, gerisini siz düşünün...

“İnsanlardan kimi, Allah'a bir ucundan ibadet eder, eğer kendisine bir hayır dokunursa, bununla tatmin bulur ve eğer kendisine bir fitne isabet edecek olursa yüzü üstü dönüverir. O, dünyayı kaybetmiştir, ahireti de. İşte bu, apaçık bir kayıptır.” (Hac Suresi 11)

Üçüncü müşrik grubu, diğer iki gruptan biraz daha farklı; farkı ise şu: Hemen hemen hiçbir ibadeti yerine getirmeyen ve bir inancı veya davası yoktur. Dünyadaki insanların büyük bölümü, bu müşrik türündendir. Allah'ın varlığına

inandığını söyler ama biraz konuşunca, Allah'ın varlığının onun için çok net olmadığını görürsünüz. Hayatları, birtakım klişeler üzerine bina edilmiştir. Klişelerinden birkaç örnek verebiliriz: Dünyayı sen mi kurtaracaksın. İmanla paranın kimde olduğu belli olmaz. Mutlu olduğun şeyi yap... 35 saat dedi kodu yapar sonra: "Çok keyifli bir gündü, arkadaşım ile dertleştik." İçindeki sesi dinle. (Evet, ama hangi ses? Üç ses var İblis, nefis ve vicdan) Hiçbir konuda yeterli bilgisi yoktur. Bir konuda duydukları, yani duyumları onun için hakikattir. Okumaz, araştırmaz, ömrü televizyonun başında geçer, siyasî ve sosyal olayların nedenleri ve niçiniyle ilgilenmez. Tek amacı, daha fazla tüketmek ve dünya nimetlerinden daha fazla istifade etmektir. Bu tür insanlar kolay yönlendirilebilir. Deccal kültürünü yaymak için her biri adeta gönüllü elçidir. Ama kimin elçisi olduğunu ve neye aracılık ettiğini bilmeden, bu elçiliği yerine getirirler.

Müşriklerin, üç çeşidini de münafıklar yönetir. Münafıklarıysa şeytan yönetir.

"ÜMMETİMDEN BAŞI SARIKLI YETMİŞ BİN ÂLİM KİŞİ, DECCALE TABİ OLACAKLAR." (İmam Ahmed bin Hanbel, Müsned, s. 796)

Müşrikler, dünya nüfusun en kalabalık insan topluluğudur. Münafıklar ve müminler ise çok daha azdır. Özellikle, mümine çok nadir rastlanır; elmas hükmündedir mümin. Müslüman sayısı biraz daha fazladır. Gerçek mücadele, münafık ve müminler arasında geçer. Dünyadaki sistemin kontrolü, az sayıdaki münafık da olduğu zaman, hayat kâbusa döner ve müşrikleri onlar yönlendirir. Ama Dünyadaki sistemin kontrolü, çok az sayıdaki mümin eline geçtiğinde, hayat normale döner ve müşrikler dahi huzur içinde yaşar ve zulüm görmezler.

YAZILANI MI YAŞIYORSUN YAŞADIKLARIN MI YAZILDI?

İnsan özgür değildir. Seçim yapamaz. Külli irade varsa, cüz-i irade yoktur. Cüz-i irade varsa, külli irade yoktur. Kader varsa imtihan olmazsın. İmtihan, seçme özgürlüğüdür. Oysa kader var. Sorular ve sorulara vereceğin cevaplar belli. Seçim senin adına yapıldı, sen seçmedin ama. Yürüyeceğin yol, yolda kaç adım atacağıın, sen ve yol daha yokken bir kitaba yazıldı. Ve her şey kitaba uygun olarak yaratıldı ve bitti. Sonuç belli. Değiştirebileceğin bir şey yok. Değiştirme gücünün olabilmesi için, önce gücünün olması lazım. Hâlbuki ağzından çıkacak her harf dahî takdir edildi.

Şu an yaşananın, geçmiş zamanda olmuşların ve gelecekte olacakların, zamandaki her anın ve yaratılan her mekândaki bütün varlıkların, bütün eylem ve düşünceleri daha kendileri hayat sahnesine çıkmadan, varlık âlemine yansımadan önce, Allah'ın dilemesiyle Levh-i Mahfûz'da (korunmuş levha) mevcuttur.

Beşer, kaderde kendisi için Allah tarafından takdir edilen hayatı yaşar. Bu konuda bir seçim hakkına sahip değildir. İnsan ve cin; bedenini, ailesini, yaşadığı zaman dilimini, milletini bilinçli olarak seçemez. Var olan her şeyin kaderi Allah'ın kontrolündedir. Bir yaprak da ağaçtan Allah'ın dilemesi ile düşer...

Gelenekçiler, yazılan ayetlere muhalif yanlış bir kader anlayışına sahipler. Allah'ın, sonsuz ilmiyle kullarının neler yapacağını bildiğini, bunları "Levh-i Mahfûz"a yazdığını iddia ediyorlar. Bu durumda (Allah'ı tenzih ederiz), Allah edilgen, kulları ise hâşâ etken olmuş oluyor. Kullarının fiillerinden etkilenen ve onların eylemlerinin, yaptıkları seçimlerin sonuçlarına göre varlığı yaratan, idare eden, Allah olamaz.

Gelenekçilere göre kul istemekte, yapmakta, tasarlamakta ve Allah da kullarının istediklerini, dilediklerini, seçimlerini yaratmaktadır.

Kur'an'a göre ise tek fail, Allah'tır. Kullarının fiillerini yaratmadan önce kader kitabına yazan, dilediği zaman o fiili yaratan Allah'tır. Aksi düşünülduğünde, kullar kendi kaderlerini belirlemiş, Allah ise, bu yaşanacak olanları, yaşanmadan önce yazmış olur. Hâşâ! Bu, "Allah kullarına tabidir" demektir. Gelenekçiler bilmeyerek de olsa, kullarının fiillerinden etkilenen, bundan dolayı, kader kitabını kullarının yaptıkları seçimlere göre yazan, edilgen olan, kullarının gelecek zamandaki fiillerinden etkilenen Allah'tır diyorlar (Allah'ı tenzih ederiz)

. Kuran'da, insanların her türlü eyleminin Allah'ın dilemesiyle gerçekleştiği ve Allah'ın var etmesiyle meydana geldiği bildirilmektedir. İnsanların eylemlerini yaratan, Allah'tır.

"Oysa sizi de yapmakta olduklarınızı da Allah yaratmıştır." (Saffat Suresi 96)

"Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir kitapta olmasın." (Hadid 22)

"Gaybın anahtarları O'nun Katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi apaçık bir kitaptadır." (Enam 59)

"Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir kitapta olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır. Öyle ki, elinizden çıkana karşı üzüntü duymayasınız ve size verdikleri dolayısıyla sevinip-şımarmayasınız. Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. " (Hadid 22-23)

İnsan, Allah'ın kendisi için takdir ettiği yazgıyı, yani yazılanı mı yaşıyor, yoksa Allah, insanın özgür iradesini kullanarak yaşayacaklarını, olacakları -daha hiçbir insan yokken- sonsuz ilmiyle bildiği için mi, olacak her şeyi Levh-i Mahfûz yazmış?

Gelenekçilerin yanlış kader tasavvurunu değerlendirdince Allah'ın Rab ve İlahlık sıfatlarını gerçek mânâsıyla kavrayamadıklarına şahit oluyoruz.

Bu sakıncalı mantığı ve garip bakış açısını daha açık anlatabiliriz. Gelenekçiler; Allah'ın, bizim yaptıklarımızdan etkilendiğini, bu etkinin neticesinde de kaderi yazdığını söylüyorlar. Seçimi insan yapıyor, insan bir hayat yaşıyorsa; bu durumda, aslında kaderin yazılmasının anlamı kalmıyor. Allah, bizim seçimlerimizi neden kayıt altına alsın? İnsan, seçim yapabiliyor ve cüz-i iradesini kullanabiliyorsa, kader kitabının yazılı olarak bulunmasının bir anlamı olabilir mi?

Şöyle düşünelim: Biz, Levh-i Mahfûz'da ne yazdığını bilmiyoruz. Ama Allah, ne yapacağımızı biliyor ve bunu Levh-i Mahfûz'da kayıt altına alıyor. Kaderimizi, biz yaptığımız seçimlerle şekillendiriyoruz ve Allah, sadece olmadan önce biliyor ve yazıyor. Ancak, bu tezin hiçbir anlamı yok. Allah, olacak olanı zaten biliyorsa ve biz bilmiyorsak Levh-i Mahfûz kitabının yazılmasının nedeni ne? Bizim, içeriğini bilmediğimiz bir kitabın bize bir faydası veya zararı yok.

Nasıl olsa neticede kitabı bilmiyoruz. Allah, bütün eksik sıfatlardan münezzehtir. Levh-i Mahfûz kitabını takdir etmesinin Allah'a bir faydası olmayacağı ise aşikârdır; çünkü Allah'ın kullarına veya her hangi bir şeye ihtiyacı yok. Dolayısıyla, cüz-i irade merkezli düşüncede, Levh-i Mahfuz'da kaderin yazılı olmasının hiçbir anlamı kalmıyor.

Gelenekçiler, Allah'ın geleceğini bildiğini, asıl üzerinde durulması gereken konunun bu olduğunu söylerler. Allah'ın geçmiş ve geleceğini bildiğine iman etmek için, yaptıklarımızın ve yaşayacaklarımızın yazıldığı ama bizim içeriğini hiç bilmediğimiz bir kitap olduğunu bilmemiz gerekiyor mu? Levh-i Mahfûz olmasaydı aksini mi düşünenecektik? Allah'ın bir ismi; Muhit. Allah, her şeyi ilmiyle kuşatmış; bunu biliyoruz. Mümin, bu gerçeğe zaten iman eder. Ama Levh-i Mahfûz insanlara bildirilmesinin gerçek ve asıl hikmeti ne?

Her şeyin önceden takdir edildiği bilinir ve buna iman edilirse, bu bakış açısı çok güzel ahlakî meyveler veriyor: Tevekkül ve teslimiyet, Allah'a duyulan sonsuz güven...

"Öyle ki, elinizden çıkana karşı üzüntü duymayasınız ve size verdikleri dolayısıyla sevinip-şımarmayasınız." (Hadid 22-23)

Kaderi bilen ve kadere iman eden, olumsuz gibi gözükken olaylara şahit olunca üzülüyor, nimet lütfedildiğinde de

şımarılmıyor; çünkü nimetin kaynağının kendi çabası olduğunu düşünmüyor. Enaniyet yaparak kendine bir benlik vererek kibirlenmiyor. Başarısını üstüne almıyor. Büyüklenmiyor. Kendini Allah'a bırakıyor. Varlığı başıboş görmüyor. Kaos ve karmaşa yerine intizam, uyum ve hikmet görüyor. Allah'ın sanatını takdir ediyor. Sürekli olarak ben, ben, ben... demiyor. Güzel olan her şeyi Allah'tan biliyor ve nefsinde geçiyor ve benliğinden sıyrılıyor, şirkten arınıyor. Kaderi düşünmeyen insan ise, hayatın bütün yükünü sırtına alıp taşımaya çalışıyor ve bunun sonucunda beli kırk yerden kırılıyor. Manevi felçli olarak ruhunu yaslayacak dayanak arıyor; ama bulamıyor. Bir üzülüyor, bir seviniyor. Rızık endişesi, sevdiklerini kaybetme korkusu, sürekli birilerinin ilgisine ve sevgisine muhtaç olma hissi... Hastalanma ve yaşlanma korkusu. Kaderi düşünmediği ve iman etmediği için dünya üstüne üstüne geliyor. Oysa kadere iman etse Allah'ın her şeyi hayır ve hikmetle yarattığını bilecek ve buna şahit olacak; sonrasında da huzurlu bir hayat sürecektir.

Tabii, şu gerçeği aklımızdan çıkaramayız: Kadere iman etmek insan için hayati bir konu; ama kaderinde, kaderin varlığına iman etmesi dilenmiş olan, kaderin varlığına iman edecek!

Allah, dünya hayatı senaryosunu yazmış, rolleri, senaryodaki replikleri takdir etmiştir. Kimse bu senaryonun dışına çıkamaz. Başta yazdığım ve seçim yapamadığımız hususlar, kader konusunun anlaşılmasına kapı açan anahtarlar hükmünde ve kader konusundaki tefekkürün derinleştirilebilmesine yardımcı olabilecek, kimsenin inkâr edemeyeceği gerçekler.

Eğer, gelenekçiler gibi düşünürsek, gerçek anlamda dünya hayatı senaryosunu da insan yazmaktadır. İnsan, dünya hayatını tasarlamakta ve eylemleriyle şekillendirmektedir. İnsan kendini tek etken, yapan, idare eden olarak tanımlamakta; hâşâ Allah'tan da (Allah'ı tenzih ederiz) olan biteni, ahirette adil bir biçimde değerlendirmesini beklemektedir. Bu durumda beşer, kendini tek fail konumuna sokmaktadır. Allah, kullarının nasıl yaşamaları gerektiğine dair hükümleri resulleri aracılığıyla kullarına bildirmekte, kulları da din konusundaki tercihlerini ortaya koymaktadır. Sonra, mahşerde Allah'a hesap vereceklerdir. Gelenekçiler bu tezi öne sürüyorlar. Gerçekten böyle bir şey var mı? İnsan seçim yapabiliyor mu? Resuller seçim yapabilmişler mi?

"Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Gerçekten Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. Dilediğini Kendi rahmetine sokar. Zalimlere ise, onlar için acı bir azap hazırlamıştır." (İnsan 30-31)

"Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Gerçekten Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (İnsan Suresi 30)

İnsan, bir şey yapar. Bir eylemde bulunur. Bir şey düşünür. Bir şey diler. İşte, Allah, bu dilediğimizi zannettiğimiz şeyi dileyenin gerçekte kendisinin olduğunu bize bildiriyor. Allah, diliyor ve biz de yaşıyoruz. Yaşadıklarımız, Allah'ın diledikleri. Dilediklerimiz, gerçekte Allah'ın bizim için diledikleri. Allah, hiçbir şey yokken olacak olan her şeyi dilemiş, olacak olanlar aslında yaşanmış ve bitmiş ve bunları hepsini daha olmadan önce kader kitabına yazmış. Kur'an okunurken dikkat edilirse bu gerçek görülebilir. Mahşer meydanındaki konuşmalar, cennetliklerin cehennemliklerle ve kendi aralarındaki konuşmaları, ölüm sonrası olaylar... Hepsini yaşanmış ve bitmiş olaylar olarak anlatılıyor.

"Hiç şüphesiz, Biz her şeyi kader ile yarattık" (Kamer 49)

Bir insanın kaderi anlamaması da kaderidir. Kader lehine ve aleyhine yaptığı her konuşma, kaderinde Allah'ın ezelden takdir ettiği konuşmadır. Kurduğu cümledeki kelimeleri ne şekilde kullanacağını da, Allah takdir etmiştir.

"Dediler ki: 'Her şeye nutku verip-konuşturan Allah, bizi konuşturdu.'" (Fussilet 21)

İman etmek bir insanın hayatındaki en önemi şeydir. Bir insan için bundan daha önemli hiçbir şey yoktur, olamaz da. Çünkü sonsuz hayatında yaşayacağı mekân, dünya hayatındaki inanışına ve inandığı şeyi yaşayışına göre belirlenecek. İnsan, iradesini kullanarak iman edebilir mi? İnsanın hayatındaki en önemi konuda seçim hakkı var mı? "Allah'ın izni olmaksızın, hiç kimse için iman etme (imkânı) yoktur. O, akıl erdiremeyenlerin üzerine iğrenç bir pislik kılar." (Yunus 100)

"Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin tümü, topluca iman ederdi. Öyleyse, onlar mü'min oluncaya kadar insanları sen mi zorlayacaksın?" (Yunus 99)

Hiçbir insan kendisine fayda verecek veya zarar verecek bir şey yapamaz. Bu kuralın istinası olan hiçbir beşer yoktur; Allah'ın Resulü dahi seçim yapamamıştır.

"De ki: "Allah'ın dilemesi dışında kendim için yarardan ve zarardan (hiç bir şeye) malik değilim. Eğer gaybı bilebilseydim muhakkak hayırdan yaptıklarımı arttırırdım ve bana bir kötülük dokunmazdı. Ben, iman eden bir topluluk için, bir uyarıcı ve bir müjde vericiden başkası değilim." (Araf 188)

Cüz-i irade varsa, kader yoktur. Kader varsa, cüz-i irade yoktur. Gelenekçiler ise, hem Cüz-i irade, hem külli irade, hem de kader vardır, diyorlar. Kader konusunu kavrayamadıkları (kaderlerinden kader konusunu kavramak ve anlamak yok !) için birbirleriyle hiçbir zaman bir anlam bütünlüğü oluşturamayacak kavramları, bir arada kullanarak kader konusunu anlatmaya çalışmışlar ve bu nedenle çok büyük bir fikirsel tutarsızlık sergilemişlerdir. Sonuç olarak tek fail; Allah'tır ve her şey kaderdir.

DİNİMİZE SOKULAN HURAFELER

Ne yazıkki bizler geleneklerimize o kadar tabi olmuşuzki dinimize giren hurafeleri bile dinden zanneder bir hale gelmişiz. Vede bunları hiç birimiz sorgulamadan şirke bulaşmışız.

Aşağıda verdiklerimin tamamı hurafe olup İslam'da bunların yeri yoktur.

- Ateşe su dökülürse cin çarpar, yiyeceklerin ağzı kapatılmadığında gece onlardan cinlerin yediği anlayışı,
- Burçların insan karakterine etkili olduğu inancı,
- Türbe, yatır gibi yerlerden medet ummak. Bir yatırın mezar taşına mum yakıp, dilek tutmak,
- Sünnet olan çocuğun acısının azalacağına inanılarak sünnet olma anında annesi ve diğer hanımlar tarafından oklava çevirmek,
- Yeni doğan çocuğun dindar olması için göbek bağıni keserek cami avlusuna bırakmak,
- Konuşmayan çocukların konuşabilmesi için cuma namazından sonra müezzin tarafından cami anahtarını çocuğun ağzına sokup çıkarmak,
- Yürümeyen çocukların ayaklarına ip bağlayarak cuma namazından ilk çıkan kişiye ipi kestirmek,
- Kırkı çıkmamış bir bebeğin tırnakları kesilirse o çocuğun hırsız olacağına inanmak,
- Küçük çocukların üzerinden atlanıldığında boylarının kısa olacağına inanmak,
- Çocuğu olmayanlara çocukları olması için deve dili veya etini yedirmek,
- Çocuk doğan eve 40 gün süre ile et alınmaması gerektiğine inanmak,
- Yeni doğan çocuğun kırkı çıkmadan evden çıkarılmaması gerektiğine inanmak,
- Boyu ölçülen çocuğun cüce kalacağına inanmak,
- Gelinin kucağına erkek çocuk verilince çocuğunun erkek olacağına inanmak,
- Loğusa kadının herhangi bir şeyden zarar görmemesi inancıyla, bulunduğu yere süpürge, soğan, sarımsak asmak, yastığının altına iğne, bıçak gibi şeyler koymak,
- Loğusa kadını kırkı çıkana kadar yalnız bırakmamak,
- Hamile kadınların saçlarını kesmemeleri gerektiğine inanmak,
- Nikah esnasında gelin ve damadın birbirlerinin ayağına bakması halinde, önce basanın sözünün geçeceğine inanmak,
- Gelin ve damadın üzerine para, üzüm, şeker ve leblebi gibi şeyler atıp, kapıda küp kırmak,
- Evlenmeyen genç kızların kısmetinin açılması için müezzine minareden para attırmak, mendil veya eşarp sallatmak,
- Baykuş ötmesi, kara kedinin insanın önünden geçmesi, horozun vakitsiz ötmesi, insanların ve araçların önünden tavşanın geçmesinin uğursuzluk sayılması, karganın ötüşünün o bölgeye gelecek belanın işareti olarak kabul edilmesi,
- İki bayram arasında nikah yapmak, duaların kabulü için mübarek gecelerde türbelerde mum yakmak, gece vakti tırnak kesmek, cuma ve arefe günlerinde çamaşır yıkamak, dikiş dikmek, temizlik yapmak, akşam sakız çiğnemeyi ölü eti çiğnemek gibi kabul etmek, gece aynaya bakmak gibi şeylerin uğursuzluk getireceğine inanmak,
- Elden ele sabun, makas, bıçak, iğne ve soğan vermenin uğursuzluğuna inanmak,
- Sağ elinin içi kaşındığında para geleceğine, sol elinin içi kaşındığında da para çıkacağına, ayak altı kaşındığında da yola çıkılacağına inanmak,
- Cam ve porselen gibi eşyanın aniden düşüp kırılmasını, bir belanın defedileceğine işaret saymak,
- Merdiven altından geçmeyi uğursuzluk saymak,
- Cenazenin 7., 40., 52. gecesini ile ölüm yıldönümünde hatim ve mevlit okutmak,
- Cenazenin alkışlanma uğurlanması, cenazenin arkasından slogan atmak ve çiçek serpmek, cenaze için üçüncü gününde helva ve yemek dağıtmak, kefen arasına dua, ayet ve vasiyetname koymak, ölen kimse için arefe günü kurban kesmek,
- Hastanın başı üzerinde tuz gezdirmek, köz söndürmek, kurşun döktürmek,
- Dileğin kabulü için ağaçlara bez-çaput bağlamak, türbelere adakta bulunmak, türbe ziyaretlerinden şifa beklemek,
- Hıdrellez günü sahile gidilerek kuma veya toprağa ev, araba veya kadın resimleri çizilerek böylece çizilen resimler sayesinde ileride onlara sahip olunacağına inanmak,
- Camiye girerken cami duvarını öpmek,
- Tekke ve türbelerde kurban kesmek, türbe ve tekkelerden şifa beklemek, mum yakmak, el yüz sürmek,
- Misafirin, askere gidenin veya yola çıkanın arkasından su dökmek,
- Kahve falına bakmak, falcılara, büyücülere gitmek,
- Ay ve güneş tutulmasında silah atmak, teneke çalmak